

प्रवेश सं०

१५८९५

विषयः

धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

नाम काल माधवः

श्रीकः

ग्रन्थकार माधवाचार्यः

पत्र सं०

९-५७

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

५०

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

७

आकारः

९०, २, ४४,

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

13916

वि० विवरणम्

अष्ट.

न. ९६०५

पी० एम० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५० ०००

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्रीगणेशायनमः नत्वा गजाननदेवमगजानन्दवर्द्धनं कल्पमाधवपद्यानि विवास्थेयथामति विप्रविद्यातापमंगलमाचरति
 २० वागीशगद्याइति वागीशगद्याः सुमनसः सर्वानामुपक्रमे यन्नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तन्माभिगजाननम् । सुमनसो देवाः
 सर्वार्थानां सर्वपुरुषार्थसाधनानां उपक्रमे आरंभे इदानीम् यस्य देवपराभक्तिर्यथा देवतथागुरो तस्यैते कथिता
 २१ हर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः इति स्मरणाद्गुरुदेवतयाः स्मरणाभावरति साहस्राप्य विवेकतीर्थपदवीमान्नायती साहस्रसूत्र
 २२ र्थपरमं सज्जनसंजनसंगतीर्थनिपुणाः संहनतीर्थश्रयन् लब्धमाकलयन् अभावलहरी श्रीभारतीतीर्थनो विद्याती
 र्थमुपाश्रयन् हृदि भजे श्रीकंठमव्याहृतम् २ साहं माधवाचार्यनामा विवेकत्रयस्य पदवीमार्गं प्राप्य हृदि श्रव्याह
 तं श्रीकंठं महादेवं भजे ध्यायामीत्यर्थः कीदृशाहं आत्मा यो विदस्ते इति तीर्थपरं केवलं मज्जनस्थानं कुर्वन् तेदक

पराशरादित्यर्थः तथा सज्जनसंगत्रूपेण निपुणाः निर्णीतशास्त्रतत्त्वः तथा सद्व्रजं साधनाभावेण न देवतीर्थं श्रयन् आ २
 श्रयन् तथा श्रीभारतीतीर्थतः एतन्नामकाद्गुरोः सका साहस्रं वा अभावलहरी देवताप्रसादरूपं लहरी आर्कयन् श
 भुवन्तित्येकोऽर्थः भारतीरूपातीर्थाल्लब्धमाभावलहरी पाठित्यरूपा आर्कयन्तित्यपरः तथा विद्याव्रतविद्यानद्व
 पंतीर्थउपाश्रयन् सव्यमानदित्यर्थः एतस्यैव विद्यारण्यइति नाम प्रसिद्धं धर्मप्रवर्तकं स्वदेशांपतिवर्णीय वि
 ति सत्येकव्रतपालकोटिगुणधीस्थार्थी वतुर्वेदितापे च स्तुतिरूपेण यदन्वयदृढः सभागसर्वसहः अष्टवक्रिकलाधरा
 नवनिधिः प्रुष्यद्वाप्रत्ययः स्मार्त्ताब्दायधुरंधरा विजयते श्रीवक्राणश्मापतिः सत्येकेति श्रीमान् वक्राणामाश्माप
 तिः विजयते कीदृशः सत्सत्पुं येदकः व्रतं तस्यालकः तथा हि गुणधी इतरापेक्षया हि गुणबुद्धिमानित्यर्थः अ

४७
 थवा हो गुणो सत्वरजो रूपो यस्यां तादृशी धीर्यस्य न तु तमोगुणशालिनीत्यर्थः तथा च धर्मार्थकामानर्थयेत प्रार्थय
 ते तच्छीलः अथवा तिस्रः प्रभावोत्साहमंत्रताः शक्तीरर्थयेत प्रार्थयेत तच्छीलः तथा चतुरां विद्वानां सामाद्युपा
 यानां वा विद्वानां ज्ञाता तथा च पंचमुखेषु तन्नामकेषु सहायादिपदार्थेषु कृती कुशलः तदुक्तं नीतिशेखर
 हायाः साधनोपाया विभागे देशकालयोः विनिर्णयप्रतीकारः सिद्धिः पंचांगमिष्यत इति अस्यार्थः सहायारा
 जकार्यमंत्रिसेनिकाद्याः तथा कार्यस्य साधने उपायाः सामादयः तथा देशकालयोर्विभागो व्यवस्था यस्मि
 न्देशे यस्मिन्काले अयमुपाय इत्येवं उपायः तथा विनिर्णयपतस्य राष्ट्रैत्यानां दिग्पथ्य प्रतीकारः निराकरणं त
 था सिद्धिः इष्टस्य लाभः एते पंचसंस्थाः राज्यांगमित्यर्थः पुनः कीदृशी राजा यदन्वयदृढः स सांगुणानां च २

येन संवन्धेन दृढः अजय इत्यर्थः स सांगुणानां इत्यर्थोऽतरेऽपुनः कीदृक स भूमिरेणैः सर्वसहनशीलः नानि वस्वाभ्य
 मात्यमुहकोशराष्ट्रदुर्गवला निवेतिनीतिशास्त्राक्ता निज्ञेयानि तथाष्टोव्यक्तौ भूतयो यस्य तादृशस्य शिवस्य
 कलायाश्च शास्त्रधारकः ताश्च भूतयः जलाग्निजमानवंदसूर्याकाशाद्यथिवा वायुत्रयाः आगमोक्ताः पुनः
 कीदृक नवनिधिः नवसंख्याका निधिया यस्य ते च महापद्मादयः प्रसिद्धाः नवानोरसानो निधिरप्यर्थोऽतरे न
 वानूतनो निधिरिति वा पुनः पुष्यमृदवा प्रत्ययः पुष्यतिवर्धमाना दशायस्य तादृशः प्रत्ययो ज्ञानेयस्य ता
 दृशः तथास्मान्नोनां पाखंडिभेन्नानां शिष्टानां उद्धायस्य वृद्धेष्टुरंधरः तत्त्ववर्तक इत्यर्थः नन्वेतावतापित
 वक्तुर्धर्मनिर्णयकरणे सामर्थ्यं तत्राह व्यामूढमिति व्यामूढानां भिदतनुभूतां जादूवीतीर्थमेकं

विद्यातीर्थं विद्यातीर्थप्रकृतिविमलं स हि वेकोदयानां सर्वेषां तत्र प्रथमसुखदं भारतीतीर्थमाहुः
 आवाग्मि विपुलमनसा निर्णयेन शक्तिरस्ति ४ इह लोके व्याप्तानां पुरुषार्थं भूतानां तनुभूतानां
 शिरिणो जाह्नवी एकं केवलं तीर्थं पुरुषार्थप्राप्त्युपाय इत्यर्थः तथा स हि वेकोदयो येषां तेषां परिशु
 तानां विद्यात्पुंतीर्थं अस्तीति शेषः कीदृक् प्रकृत्यैव विमलं तथा सर्वेषां जनानां प्रथमतः सुखदं
 भारतीत्पुंतीर्थमाहुः शिष्टादिति शेषः भारतीतीर्थनामान् सर्वोक्तं गुरुभित्तपरोक्षः तस्मिन् भावाद्
 केवलात् विमलं शस्यं भूयं स्यतादृशस्य मम धर्मनिर्णयेन शक्तिरस्तीत्यर्थः आख्यायमाध्यायमाध्याय
 चार्थाधर्मान् पाराशरानथ तदनुष्ठानकालस्य निर्णयं कर्तुं मुद्यतः आख्यायति शिष्यावधानाय च ३

कथं प्रतिज्ञायते पाराशरान् पाराशरप्रोक्तान् एतेन कालनिर्णयस्य प्रयोजनं धर्मानुष्ठानयुक्तं च
 क्षममाणानुक्रमणस्य प्रयोजनमाह अर्थेति अर्थानुक्रम्यते स्तोके रश्मिर्लो निरिणीधितः तावतेवानु
 तिष्ठति सुनिःसंदिग्धं प्रवर्तता अनुक्रम्यते संक्षेपेण कथ्यते निर्णयनिष्ठितः निर्णयनिष्ठितः तावते वेति
 अनुक्रमणमात्रादेवेत्यर्थः अनुतिमु अनुष्ठानकर्तुं भिषुः तथा च अनुष्ठानसौकर्यमनुक्रमणप्रयो
 जनमित्यर्थः ननु वादिकृतविप्रतिपत्तौ संदेहात्कथं निर्णयः तत्राह तत इति ततो मीमांसुचिन्त्यस्य
 माधानाय तस्य नः विविक्ष्येयं यथा न्यासं श्रुतिस्मृतिवचोबलात् मीमांसाधर्मनिर्णयेच्छा तच्छीलं
 प्रस्यन्त्यस्य माधानाय संदेहनिरासाय तत अनुकूलतमं यजानं यथान्यायं आख्यायानुसारेण विव

विस्तारपूर्वकं कथयिष्ये इत्यर्थः पंचप्रकरणान्यत्रनेष्टृपोद्घातवत्सरो प्रतिपत्तिरुत्थित्येनक्षत्रा
दिरितिक्रमः प्रकरणानि निरूपणीयार्थस्थानानि तेषु इति प्रक्रमइत्यन्वयः उपोद्घातः प्रक
तिमिद्वयचिन्तनमेकं संवत्सरप्रकरणं द्वितीयं प्रतिपत्प्रकरणं तृतीयं अवशिष्टदिनविशेष
करणं चतुर्थं नक्षत्रादिप्रकरणं पंचमं इतिक्रमेणेत्यर्थः उपोद्घातप्रकरणवक्तव्यदर्शयति उ
पोद्घातइति उपोद्घातेकालसत्त्वतस्त्यनिर्णययोग्यता ईश्वरेनित्यकालात्माधितनीयः सकर्मसु का
लत्वंकालसाधनं तस्यकालस्यनिर्णययोग्यता अष्टादिखंडकालस्यनिर्णये योग्यत्वेपिनित्यका
लस्यकथं प्रनुष्ठानां गलंतत्राह ईश्वरइति ईश्वरस्य सर्वकर्माभेस्मरणाविधानात्तस्यच नित्यका

लाभकत्वात्तदनुसंधानार्थतन्निर्णयइत्यर्थः यस्य स्मृत्याचना मोक्षपातपोयज्ञक्रियारिषः नूनं
संपूर्णतायाति सद्योवेदेन ममृतमिति सर्वभारभकार्यधुनयस्त्रिभुवनेश्वराः देवादिशतानुः
मिर्दिवस्त्रेणानजनादेनादिति जन्यकालेष्टमुख्यत्वं उक्तमेतद्यतुष्टयं अद्यायनर्तुमासाश्च पक्षः
प्रकरणान्तरे १० जन्यद्विति जन्यकालमध्येष्टमुख्यत्वं प्रधानत्वं आयायनत्वादीनांतुतदवयवत्व
मित्यर्थः एवं चादमारभ्यैव जन्यकालनिर्णयं युक्तमिति भावः प्रकरणान्तरे संवत्सरप्रकरणे अ
नविधवाह्ये धाज्जपेनैवतीदोनिलकादि के मुजन्मादिब्रते सौराणोसनादिषु सावनः अर्द्ध इति अर्द्धः

संवत्सरः पंचविधः चांडः सौरः सावनः नाक्षत्रः वार्हस्पत्य इति तत्र चांडो नाम चांडद्वादशमासात्मकः
 सौरेणाम सांक्रोतिघटितद्वादशमासात्मकः नक्षत्रो नाम नक्षत्रघटितद्वादशमासात्मकः सावनः त्रिंश
 हिनात्मकद्वादशमासात्मकः वार्हस्पत्यो नाम बृहस्पतेरुक्ताशिशोः भागपर्यंतः तत्र चांडस्मिलकिद्वितीया
 तत्र तिलकव्रतं भविष्योत्तरपुण्ये स्वमेते किं अंशो काशिकेशो भित्तिप्रतिपत्तिथिः अल्कातस्यां प्रकुर्वी
 तस्नानं नियममास्थितः ललाटपट्टे तिलकं कुर्याच्च नृनपंकजं ततः प्रभ्यं भृत्यनुदिनं तिलकालकृतं
 मुखे धार्यं संवत्सरं यावच्छिनिवनभस्मलमिति अजमुल्कप्रतिपदमारम्य विधानात् अङ्क ५

प्रतिपदादिदिशंते चानुमासंघटितं वर्षं सौरवर्षानुसारेण सुजन्मादिभ्यः कवतस्तु धर्मात्तरं उक्तं मेघ
 संक्रांते मृगशिरा नो सोपवासो नमः प्रजयद्वागवदेव रामशक्रायथाविधि इत्यारभ्य नक्षत्रक्रमेण मत्स्यराशौ
 देवच प्रजयेत् इत्येतेन ग्रंथेन अतश्च कृत्वा व्रतं संवत्सरमेतदिष्टं त्रिंशद्युतिर्युक्ताश्चिन्मत्युपसंहृतं अ
 त्रमेक्रोतिमारम्य संवत्सरगणनात् सौरवर्षं याह्य तथा गणसंतं गवायनाख्यं तत्र सावनसंवत्सरः सच यद्य
 धिक्कशतत्रयदिनात्मकः त्रयोप्याचार्यसंबादो विकल्पेते निजेच्छया आयुर्दायि सिनाक्षो वार्हस्पत्याधिब
 त्सरे १२ आचार्यसंबादो तत्रायाणामपि संवत्सरगणो विकल्पेन नगृह्यतां आयुर्दायि गणनायां नक्षत्रः स
 वत्सरो याह्यः अधिवत्सरो नाम मध्यममानेन नगृह्यतां संक्रांतिहीनाय चोद्धो संवत्सरः तत्र वार्हस्पत्यसंवत्सराया

ततो ५६६)

यथासिद्धं

ह्यः अत्र बांडस्यावतारभेदादाह बांडाणांमिति बांडाणां प्रभवादीनां पंचकपंचगेषु मंगरीराश्विदित्येवैतच्छ
हप्रवास्तुवत्तराः १३ बांडाणां प्रभवादीनां पंचकपंचगेषु मंगरीराश्विदित्येवैतच्छ
मिति वतुर्थस्यानुवत्तरइति पंचमस्य इहत्तरइति संज्ञा एवं पंचमुज्जितेषु पुनर्द्वितीयवरे एता एव संज्ञा
या तथा वत्सवैवर्ते संबत्तरस्तु प्रथमो द्वितीयः पश्चिम्बत्तरः इरावत्तरः त्रिस्तृतीयः श्रव्यवानुवत्तरः इह
मस्म्यमस्तु न तस्योपगमं संज्ञकइति एतयो विनिर्गोविन्दुधर्मोत्तरे संबत्सरे रावृणां तिलराजं
महाफलं परिपूर्वतथादानं हि जानां हि जसन्म इरापूर्ववत्तराणां धान्यानां चानुपेके इत्येवैव जतस्या राम
पि दाने प्राक्तं महाफलमिति नराह निलइत्यादि तिलाय वा वत्सवत्तरजने दीयते तत्रनु उरमि उपेकमणिसे

न्येवास्तोयने दक्षिणानरे १४ दक्षिणायनं कर्कद्विजानुत्रयउग्रदेवते कर्मणि याश्च उग्ररायणं तु मकरादि
मनुत्रयं सोम्य कर्मणि तदुक्तं वैरवानसहितायां मातृभैरवराहना रसिंहविज्रमाः माहिस्वापुरहं
नोचस्थाप्यो वेदक्षिणा यनइति उग्ररायणं सोम्य कर्मो गत्वं स्मृतिप्रसिद्धं उदगयनं आप्रप्यमाणोत्तो व
संताष्टतवाहं बांडाः सोराश्च बांडकाः चेन्नाद्या अथ मीनाद्यामिषाद्याश्च विवस्वतः वसेताष्टतवाहिधावा
डाः सोराश्च तत्र बांडमानेन चेन्नादिमासद्वयवसेतः ज्येष्ठादिमासद्वयं श्रीष्मः श्रावणभाद्रपद्यवर्षनः आ
श्विनकार्तिकौ शरत् मार्गयोयोदेमंतः माघफाल्गुनौ शिशिरः तथा च श्रुतिः मधुश्च माधवश्च वासं निका
ष्टवृ भुक्तश्च श्रुतिश्च येषां चतु नभश्च नभस्यश्च वार्धिकाष्टवृ इत्यश्वाजं शरदाष्टवृ सहस्रसहस्यश्च

मंतिकावृत् नयश्चनपस्यश्चोशिरावृत्तइति यद्यपिमासद्वयात्मकएवमातुः तथापिदिवचनंतदवयोव
 मासद्वयाभिप्रायं मन्त्रादिवाह्यैवादिमासवचनाः अत्रवचसंतस्यप्राथम्यं मुख्यं मुख्यवाइतद्वत्तायह
 संतइतिश्रुतिवशादवगतं विवक्षितः सूर्यस्यसंबन्धिनः सौराड्यर्थः तवमीनाद्योमयाद्योवितिबिक
 ल्यः तथाचश्रुतिः मीनमययोर्मयवृष्यावांयसंतइति अतुर्वियागसु वसंते शस्त्राणांमीनादधीतिः यादि
 युत्वाज्ञेयः एवंविधुर्धर्मानेरस्यसुअतुषुष्टयकष्टयकयराभूर्निर्ज्ञाका तथाचवसंतलान्नाडलेपनादि
 दानं श्रमिपानकादिदानमुक्तं देवीपरिणवर्मासुनिलदानमुक्तं तथाविधुर्धर्मानेर पूर्वशरद्यन्तरानमुक्तं
 हेमंतवधादिदानं शिशिरवस्त्रदानमुक्तं तराहेतोधिति तेषाधानादयस्तद्वत्परामूर्तिवतपूजने अथ राम

मासोनिर्णीयतेमासास्त्वत्यादिना मासासुसावनः सौरश्चांडोनाक्षत्रद्वयमी १६ दशान्तः पूर्णिमांभोतोवाचो
 के द्रासोविप्रवेष्टपयोः सौरागस्तः सावनं शुभंतेज्योतिर्विपरः माघादिमासभेसुनिलरानादयः स्मृताइति १२
 सावनश्चित्राद्विरहारात्रः परिमितोलोकच्यवहारप्रसिद्धः सूर्यस्यैकराशिभोगीयावत्कालससौरः
 अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रपरिवृत्तौनाक्षत्रः चांडः मुल्कादिदशान्तः पूर्णिमांतश्चतिद्विविधः त
 दुक्तं ब्रह्मसिद्धांतं चांडः मुल्कादिदशान्तः सावनः चित्रातादिनेः एकराशोरविर्यावत्कालमासः सभास्क
 रइति विधुर्धर्मानेर सर्वर्षपरिवर्तणनाक्षत्रोमासउच्येतइति एतयोपवस्थाभाह असोविप्रवेष्टप
 योरिति असौचांडः विप्रवेष्टपयोर्विहितकर्मणि प्राद्याइत्यर्थः एतः कर्मणिसौरः सावनं शुभंतेज्योवाभ

यनादौ त्रिंशद्दिनात्मकस्यैवमासस्य ग्रहणात् ज्योतिषिके आधुनिकविभागादोपरोक्षनाक्षत्रद्वयार्थः तदुक्तं ब्र
 ह्मसिद्धांति-अपानास्यापरिच्छिन्नामासः स्याद्वा दृशस्यतु संक्रांतिपौर्णमासीभ्यां यथेव नृपैवैव यार
 ति स्त्रोतानोपौर्णिमांतानां च मासविशेषाणां वैत्रादिसंज्ञानक्षत्रप्रयुक्ता तदुक्तं संकर्षणकांडि द्वेदेवि
 कादिताराणां परिपूर्णदुसंगमः । मासाश्चेत्रादयो प्राह्यात्रिके गच्छात्यसप्तमादिति परिपूर्णदुसंगमय
 त्वसंक्षिप्तमासां वित्रादिताराणां द्वेदेभवतइति शेषः तमासाश्चेत्रेवेशाखादिसंज्ञाद्वयार्थः यस्मिन्मा
 सेशीर्षमावित्राखासारव्यतेरणयुज्यते स चैत्रः स चैत्राखादयो वित्राखादिनक्षत्रयोगेन ज्ञेयाः षष्ठो
 भाद्रपदः त्रिकैः शतरेतोकापूर्वाभाद्रपदाउत्तराभाद्रपदाख्यस्त्रिभिस्तृर्णिमायोगे सप्तमं आश्विनः रेवत्या रमन्

१५

दिविकयोगे ग्रन्थः फाल्गुन्यादित्रिकयोगद्वयार्थः सौरादिमासत्रयस्य मुख्यकालस्य चित्राद्वयं ज्योतिषे
 थैउक्तं सौरमासां विवाहोद्योगादोसावनः स्मृतः आदिकेपित्कार्यवचोदोमासः प्रशस्यतइति मास
 मासं निवृत्तपयति वदइति चोदोद्विष्टसंक्रांतः सांतर्भवति चोत्तरेइति तदुक्तं ब्रह्मसिद्धांति चोदोमासा
 द्युसंक्रांतो मलमासः प्रकीर्तितइति यैः अयमर्थः अल्कप्रतिपदादिद्वयोः चोदोमासः तन्मध्यरात्रिसंक्रां
 त्यभाविमलमासो भवति तथा च वतुदृश्याममायां वारविसंक्रमणं ततः अल्कप्रतिपदामारभ्य द्वांतीत
 मासमतिक्रम्य प्रतिपदादौ विसंक्रमणं तत्रासंक्रांतो मलमाससंज्ञकमिति मलत्वं च कालाधिक्या
 त तथा च एतदुपपत्तिरिति मलत्वं दंतिकालस्य मासं कालाधिक्यं चोदोधिकमिति कालाधिक्यं च विष्णुधर्मात्तर

दर्शितं सौरणादनुमानेनयदाभवतिमार्गव आवरणानुनरामानेदिनघटकेनप्रय्यते दिनरात्रिश्चतराम
 प्राक्कासंवत्सरेणघट सौरसंवत्सरस्यातेमानेनरात्रिनिननु एकादशानिर्दिश्यतेदिनानिभगुनंदन वर्ष
 द्वयसाधुमासेतस्मान्मासातिरिच्यते सचाधिमासकःप्राक्कःकाम्यकर्मसुगर्हितइति सौरसंवत्सरःयदधि
 दिनेःसावनादतिरिच्यते एकादशाभिर्दिनेश्चांदादतिरिच्यते तथाचवाङ्मसंवत्सरद्वयत्सौरसंवत्सरद्व
 यद्वित्रिंशत्सादिदिनेरधिकंभवति अतउर्द्धसौरमासाष्टकंचांदात्मासाष्टकात्सांक्षैःसप्तभिर्दिनेरतिरि
 च्यते तथाचमिलित्वादिनार्द्धनोमासाभवति सायमाधिकोमासइति अथशिष्टदिनार्द्धपरगंवय राम
 थाककालादूर्द्धघांदात्रिभिर्दिनेःसंपद्यते अतएवसिद्धांतोभिर्हृतं द्वात्रिंशद्भिर्दिनेर्मासेर्दिनेःषाड्श

भिन्नथा घटिकानांवतुक्षेपतनिशुधिमासकरति यस्मिन्मासेनसंकांतिःसंकांतिद्वयमेववा मलमासःसवि
 ज्ञायोमासत्रिंशतमेभवेदिति कारकवचननुज्ञोतिःज्ञात्वाप्रसिद्धस्फुरमानाभिप्राये द्वात्रिंशद्भिर्दिनिवचननुम
 भ्यभनामाभिप्रायमितिनिबोधः यद्यपिद्वात्रिंशत्मासिषुयोधिकोमासःसमुल्कप्रतिपदादिदर्शानत्वाभा
 वात् औतस्मान्नकमानुपयुक्तःइदानीयत्रकुर्यतेमासादिःसप्रकीर्तितः अग्नीषोमोऽस्थितोमभ्यसमासो
 पितृसोमको तमनिकम्पनुयदारविर्गच्छेत्कराचनः आद्योमलिस्तुवोज्ञायोद्वितीयःप्राकृतःस्मृतः अथ
 मर्त्यःदर्शपूर्णमासयाजिनामुल्कप्रतिप्रतिपदादिदर्शोष्टिदेवाविंशःअग्नीहूयते कृत्स्नप्रतिपदितु पूर्णिमा
 सष्टदेवावग्नीषोमो अमावास्यायांषिडपितृयज्ञदेवोसोमपितृको तत्रैवसतिमुल्कप्रतिपदिदर्शतोमा

सः संक्रांतिरहितो धिमास इत्यर्थाद्भवति इति तस्मान्मध्यममानगणनाञ्चौत्तमार्त्तयोर्नोपयुक्ता दर्शान
 द्वात्रिंशन्मासोत्तरस्योत्तरादिनेषु गतेषु कलहितीयायां मलमासोपक्रमान्थापिलाभाधिसमाजितदुदा
 हरणं त्रिंशत्तमे भवेदिति तु धर्मशास्त्रोपयोगीति बोध्यं यद्यपि मूलाधिकसंख्यया अपि दर्शानां त्रिंश
 न्तत्वनियमः तथापि त्रिंशत्तमत्वापलक्षणात्त्वान्न दोषः सांतं भवतीति उत्तरमासशेष इत्यर्थः तथा च ज्यो
 तिषे षष्ठातु दिवसे र्मासैः कथितत्वादरायणः पूर्वमर्द्धपरित्यज्य कर्त्तव्यावानरे क्रिया इति तथा आघो
 मलिखुवो ज्योतिषो द्वितीयः आकृतः स्मृत इति एवं भुक् प्रतिपदमारभ्य अग्निमद्वर्षपर्यन्तं न संक्रांतिः किं
 नुतदुत्तरस्तदुत्तरप्रतिपदि द्वितीयायां वा मेघसंक्रांतिरित्यत्र यदा पूर्णिमांते वैजकलवनुदृश्या दर्शवामिन रामः १७

संक्रांतिस्तत्र च भुक् प्रतिपदादि दर्शान्तेष्वेव संक्रांतः मलमास इति अधिमास इति वाख्यायते एवं वैशा
 खादिष्वपि ज्येष्ठे असेंक्रांतो विकचैर्घटो वेत्संस्पर्श आदिभूक्षयमासादि संक्रांतः सत्वाहस्यति संज्ञकः असे
 क्रांताविति एकस्मिन्वैर्घटावसेंक्रांतो भवतः तदा तयोर्मध्ये आदिमः प्रथमः संसर्पसंज्ञकः तत्र द्वयोरसे
 क्रांतयोर्मध्ये संक्रांतिद्वयमुक्तं सवक्षयमासंज्ञकः अदस्यति संज्ञकश्च भवति एवं कार्तिकादिमासत्र
 यमेव क्षयमासो नास्ति तदुत्तरं चापरा संक्रांतो भवति अत्र द्विसंक्रांतियुक्तस्य क्षयसंज्ञायो हेतुरस्य
 ते यदा धनुस्थरवो दर्शसमाप्तिस्तदा तस्य मेघादिस्थसवितरियो यो मासः प्रपूर्यते चाद्रः चेन्नाधः स ज्येष्ठ
 इति वचनेन मार्गशीर्षत्वं प्राप्तं तदा एकस्मिन्नेव मासे भुक् प्रतिपदादि धनुः संक्रांतिं तत उर्द्धं दर्शमक

रसंक्रांतिमासादिसंक्रांतिक्षयाख्यः तत्रधनुस्थरवोदशोनिमः मासोमकरस्थतुसमाप्तेः अतः पौषमा
 सत्वंसंपन्नं तथावर्मागंशीघ्रस्यतत्रलुप्तत्वात् क्षयसंज्ञातस्ययुक्तेति तदुक्तज्योतिषे असंक्रांतिमा
 सोधिमासः स्रुटः स्यादिसंक्रांतिमासः क्षयाख्यः कदाचित् क्षयः कार्त्तिकदिक्षेयनात्यतः स्यान्नदाव
 र्यमभ्येधिमासद्वयश्चेत् यदाभानमानिनभादपराभावाभ्याथोकन्यासंक्रांतिस्तदुर्ध्वमसंक्रांतमेक
 मासमतीत्योत्तरयोमासयोः क्रमेणानुलासंक्रांतीभवतस्ततः तदुर्ध्वमेकस्मिन्नेवमासेभुत्कप्रतिपदिष
 नुः संक्रांतिः तदनंतरं दशमकरसंक्रांतिः सक्षयमासस्ततः तदुर्ध्वं भुत्कं भुत्कं भुत्कं भुत्कं भुत्कं भुत्कं भुत्कं
 संक्रांतमासमतीत्यभुत्कप्रतिपदिमीनसंक्रांतिः एवं सति एकस्मिन्नेववत्सरहावसंक्रांतोमासो एक एमः

अमभ्येदिसंक्रांतमासइतियथोक्तमासत्रयसंपात्तिर्वाध्याः त्रयस्याज्याविवाहदोसंसर्पाहस्यतीउभो अद्वैतौ
 तेतथास्मान्नमलमासाविधिव्यतत्रयस्याज्याइति विवाहदोशुभकार्यत्रयाप्येतेवर्जनीयाइति तदुक्तज्यो
 तिषे यस्मिन्मासेनसंक्रांतिः संक्रांतिद्वयमववा संसर्पाहस्यतीमासावधिमासाश्चनिदिताइति तत्रवि
 विशेषमाहसंसर्पति ससर्पः प्रथमासंक्रांतः अहस्यतिक्षयमासः एतौद्वौतेस्मान्नचकर्मणिभुद्दो
 ग्राह्यावित्यर्थः तदुक्तं मासद्वयेहमभ्येतुसंक्रांतिर्नयदाभेवेदिति प्राकृतस्तत्रपूर्वस्यादधिमासस्तथोत्तर
 इति प्राकृतः अतएवसम्यक्सर्पतिकर्मस्वित्तियोगात्संसर्पसंज्ञा एवंक्षयमासोपि तत्रप्राकृतस्य
 कर्मणान्यत्रासंभवान्नत्रकर्मणिआहदोशुद्दएव ननुक्षयमासे एकमासलोपात्कथंनप्रयुक्तकर्मण

छानं कथं द्वादशमासाः संवत्सर इत्ययं नियम इति चेत् उच्यते तदा च वचनांतरं द्वयं कान्तीक्षयः स्यात्स ए
 कोपि द्वयात्मकः यत्र मासिरविसंक्रमद्वयं तत्र मासियुगलं क्षयाकथमिति मासद्वयात्मकं एकस्यैव क्ष
 योच्यते भवेदिति तत्रैव व्यवस्था क्ता तिथ्यर्धप्रथमोर्ध्वोद्वितीयोर्ध्वतदुत्तर मासाविति बुधैः वित्योक्ष
 यमासस्य मध्यगाविति इदानीं मलमासिकार्याकार्यनिर्णयः क्रियते काप्यारंभमित्यादिना काप्यारं
 भंतत्समाप्तिमलमासिविवर्जयेत् आरब्धमलमासात् कलकृच्छ्रादि कृत्यत् तत्समाप्य सावन
 स्पमासः स्यान्तिलंघनात् इति अतएव पेठीनसि श्रोतस्मार्त्तक्रिया सर्वाः द्वादशमासिकीर्तिताः ज्योति
 शानुसर्वा लानि फलाः परिकीर्तिताः स्मृत्यन्तरं पि दृष्ट्वा दिसर्वकाम्यनुमलमासे विवर्जयेदिति अयं रामः
 १२

वनिष्व आरंभसमाप्तिविषयः असूर्यानामप्येमासान्तेषु समसंमता व्रतानं विवयज्ञानो आरंभाश्च
 समाप्तय इति एवं आरब्धतुल्यत्वादि मलमासिपिसमापनीयमित्याह आरब्धमिति अत्र हेतुमाह सावन
 स्यति द्वादशशोरात्रमितत्वात् कलस्य मध्ये विराभायोगादिति भावः आरंभसमाप्त्योर्मध्यगतित्यधिमा
 सोपिकर्मकार्यमित्याह आरंभस्येति आरंभस्य सप्तमं मध्यमं स्यादिति मलम्लुवः आरब्धमस्विलंका
 म्यतदानुष्ठेयमेव न त्वावस्मृतिः अधिमासनिघोतेपि हेतु एव विधिकम इति काम्यस्यापि क्वचि
 क्वचित्कर्तव्यतामाह कारीर्यादिषु यत्काम्यं तस्य आरंभसमापनेन कार्यकालविलंबस्य प्रतीक्षायाश्च स
 भवात् अनन्यगतिकं नित्यं अग्निहोत्रादिन त्यजेत् कारीर्यादिति कारीर्यादृष्टिकामो यजनेति वि

हिनाकारीरीसंज्ञकेष्टितदारंभसभापनेमलमासोपिकर्तव्यंभुद्धमासप्रतीक्षायांलेत्रमुक्तताप्रसंगात्
 अतएवकारकं गृह्ये मलमासेनन्यगतिकुर्वा नित्यान्नेमिभित्तीक्रियामिति नित्यान्निहानादिर
 नेमिभित्तीग्रहणस्नानादित्या नदुर्गे गृह्यपरिशिष्टे अवयवकार होमाश्चपर्ववापयणतथा मल
 मासोपिकर्तव्यकाम्याइष्टीविवर्जये अवयवकारहोमाश्चिहोत्रोपासनवैश्वदेवादयःपर्वदर्शपूर्ण
 मासोपार्वणस्थालीपाकश्चदर्शादीनानित्यत्वमकरणाप्रत्यवायादवगंतव्यं नित्येतिपूर्वोक्तकाम्यस्या
 उपपत्त्यर्थे अनन्यगतिकस्यतुल्यत्वात् अनन्यगतिकेनेमिभित्तिकान्याहयमः वेदसूर्यग्रहण
 स्नानंश्राद्धदानजपादिकं कार्याणिमलमासधिनित्येनेमिभित्तिकेत्येति एवंसतिसगतिनित्येनेमि एम
 १३

निकमेववर्जनीयमित्याह गत्यंतरयुतंनित्यंसोमयागादिवर्जयेत् अगतिग्रहणंस्नानंजातेष्टिर्गतिसंयुता
 द्वयंनेमिभित्तिकंतस्यव्यवस्थानित्यवन्मता गत्यंतरयुतमिति सोमयागोहिबसंतोविहितः वसंतश्चमलमा
 सवर्जनेपिभुद्धमासेसंभवतीतिसमगतिकत्वं तथाचकारकगृह्ये सोमयागादिकर्माणिनित्यान्यपि
 मलिस्तुचे षष्ठीज्याग्रहणाधानवानुर्मास्यादिकान्यपि महालयाष्टकाश्राद्धोपाकर्मोपेयिकर्मयत्
 स्पष्टमासविशेषाख्यविहितंवर्जयेन्मलइति षष्ठीष्टिःकारकशाखादोप्रसिद्धा जातेष्टिर्गतिसंयुते
 ति जातेष्टिर्जननानंतरंविहिता जातकर्मात्ररं वसनप्राशनंनततःपूर्वं एवंवप्रथमंजातेष्टित्तोजा
 तकर्मतत्तनप्राशनमितिबालविप्रतिपत्तिशंकास्यादतःशोधिविरोधाज्जातेष्टिर्जनकर्मनंतरंभव

ति एवं वनिमित्तानन्तर्यबाधस्याविद्यादाशौचापगमेनकार्या एवं वपर्वकालानुग्रहार्थतत्प्रतीक्षा
 धि तथा भुद्धमासप्रतीक्षायापि क्रियमाणानदुष्यंतीति संगतिकत्वं दृश्यं आग्रयणस्य प्रारणान्त
 लाभसंगतिकत्वं तदलाभे जातिकत्वं नित्यवदिति तथानित्यमगतिकत्वाकार्यसंगतिकनकार्यं तथा
 नैमित्तिकमपीत्यर्थः एवं च आवर्त्यकं काम्यमनन्यगतिकं नित्यनैमित्तिके मलमासकार्यं नेतरानी
 तिवर्ज्यावर्ज्यविवेकः सपन्नः तत्र कार्याणि कालादर्शितानि द्वादशाहसपिंडान्तकर्मग्रहणजन्मनोः
 सीमन्ते प्रसवे श्राद्धं द्वावेतौ जातकर्म च श्राद्धं नादी श्राद्धं द्वावेतौ सीमन्तप्रसवो रोगेशांतिरलस्येव
 यश्राद्धव्रतानि च प्रायश्चित्तनिमित्तस्य च शास्त्रे परब्रह्म अश्वेदकुंभमन्वादि महालययुगादिषु रामः

मन्वादिषु च यद्दानं दानेन दिनं च यत् तिलगोभूहिरण्यानां मण्डपुपासनयोः क्रिया पर्वहोम आग्रयणो
 सान्नेरिष्टपर्वणोः नित्याग्निहोत्रहोमश्च देवताति। मथि पूजनं स्नानं च स्नानविधिनाप्यभक्षाय यवर्जनं
 तर्पणं निमित्तस्य नित्यत्वादुभयत्र च अनित्यमनिमित्तनिमित्तवदानं च महादिकं महादिकं चोद्ग्राम
 हासनादि अम्प्याधानाच्च श्राद्धं पूर्वतीर्थयात्राभरक्षणं देवारामतडाणादिप्रतिष्ठायां निवेधनं आश्रम
 स्वीकृतिः काम्यवृत्त्यात्सर्गश्च निष्क्रमः राजाभिक्षकप्रथमवृडाकर्मव्रतानि च अन्नप्राशनमार्गभोग्य
 हाणोचप्रवेदानं स्नानं विवाहानामातिपन्नं देवमहात्सवं प्रवृत्तारं भसमाप्तिं च काम्याकाम्यवपा
 यनो प्रायश्चित्तं तु सर्वस्य मलमासविवर्तयत् उपाकर्मोत्सर्जनं च पवित्रदमनापणं अवरहश्च

हेमंतः सर्पाणां वलिरष्टकाः इव गान्धर्वबलिर्विल्लाः शायनं परिवर्तनं दुर्गोदस्थापनोत्थाने च ज्ञाः स्थावरेषु
राः पूर्वत्र प्रतिक्षिप्त्वा निपरत्रान्यच्च देवैकं भित्ति-यत्र द्वादशाहृत्याभ्यनित्यत्वाद् अभयं वेत्यनेन ग्रन्थेन क
र्तव्यसंग्रहः अनित्यमिति मित्तं वेत्याभ्यवर्जयेदित्यनेन वर्ज्यसंग्रहः उपार्कर्मत्याभ्यपरत्रान्यच्च देविक
मित्यनेन मलमासवर्जितानां सतां शुद्धमासेष्ववश्यं कर्तव्यत्वेन संग्रहः अत्र सर्वत्र साक्षिवचनामुदाह
रामः यमगर्भबाधधिकृद्धिआदिकर्मणि मासिके सपिंडीकरणे नित्यनाधिमासा विवर्जये तीर्थस्नानं
जपो होमाय वच्ची हितिलादिभिः जातकर्मीत्यकर्मीणामवश्याद्वन्ते ये च मघात्रयो द्वादशाहृत्याभ्यनित्यपि
वच्छाडरा वेदसूर्यग्रहे स्नानं आहुदानं जपादिकं कार्याणि मलमासपिनित्यनेभित्तिकं तेथानि मेभिः राम

के आदिकर्मणि च मावास्या आदिकर्मणीत्यर्थः नित्यनित्यदाने होमोत्रोपासनहोमः श्रंत्यकर्मणि दहनो
दकपिंडदानास्थिसंवयनादीनि स्मृत्यन्तरं आद्विजातकुनामानियेव संस्कारमवताः मलिमुवेपिकर्त
व्यादृष्टीः काम्याश्च वर्जयेदिति संस्कारान्नप्राशननिष्क्रमणादयः सवताश्चातुर्मास्यादयः गभास्तः
शेकोदिष्टं तु यश्चाद्वन्तो भिनिकमुच्यते तत्कार्यं पूर्वमासवकालाधिक्येव धर्मत इति मरीचिः रोग
बालभययागवसीमतेषु संवेपिच यदहानि स मुहिष्टं पूर्वत्रापि न दुष्यतीति ननु संग्रहमहालयश्चा
दस्याधिकर्तव्यतोक्ताः साचवचनोत्तरविरुद्धा महालयाष्टकश्रद्धापाकमीधधिकर्मयत् स्पष्टमा
सवित्रोशाख्याविहितं वर्जयेन्मूल इति निषेधात् नागरखंडेपि न भोवाथ न भस्योवा मलमासोय

राभवे सप्तमः पितृपक्षः स्यादन्यत्रैव तु पंचम इति अत्र सप्तमपंचमौ च्यायाडीभवबंधं कृत्वा इष्टव्योना
 यंदोषः तत्र मशालयश्विनतीर्थविशेषस्य विवक्षितत्वात् अद्रमासमृतानां स्यामलिनप्रथमादिकं म
 मलमासमृतानां तु मलस्यादादिकान्तरं अद्रमासमृतानांमिति तथा वसरीतः असंकोतिहिकर्त
 ममादिकं प्रथमं हिजेरिति तथा प्रत्यहं दद्रोमासिकार्थापिंडाक्रियामुतेः कवित्रयाद्वोमुक्ता
 दंमुक्तातुवत्सरमिति अत्र दद्रोमासि पूर्णसति अनंतरदिनकार्यमिति व्याख्येयं एवं त्रयोद
 श इत्यत्रापि आधिकनित्यादितीयवर्षादादौ ववसंभवात् मासपक्षतिथिस्येष्टयोयस्मिन्नर्थतद्
 नि प्रत्यहंतु तथा भूतं क्षयाहंतस्य तं विदुरिति व्यासवचना तस्मान्मुद्रमासमृतानां प्रथमादिकं म एमः
 १६

न एव कार्यं द्वितीयादिकं तु अद्र एवेति व्यवस्थयोभयनकर्तव्यताशेषा मलमासमृतानां तु यदि कदाचित्स
 एवमलमास आगतस्तदा तेनैव प्रत्यादिकं मलमासिकर्तव्यं न तत्परितने अद्रमासे तथा वसगुः मलमास
 मृतानां तु यच्छ्राद्धं प्रतिवत्सरं मलमासितु तत्कार्यं नान्यथा तु कदाचनिति तथा मलमासमृतानां तु सौरं
 मानं ममाश्रयेत् स एव दिवसस्तस्य श्राद्धपिंडोदकादिधिति तदेव मलमास एव कार्यं यथा अद्रमास
 मृतानां प्रथमादिकं मलमासमृतानांमादिकान्तरं वै किंचित् अद्र एव यथोपाकर्मादि सामगानि रि
 कानां सामगानां तु मल ए सिंहरथरवो न द्विधानात् सिंहरथरवो तु पुण्यर्क्षपूर्वाह्निविवरे हविः कादोगा
 मिलिताः कुर्युस्तर्गं सर्वं दसौ भुत्कपक्षे तु हस्तिन उपाकर्मापराह्णिकमिति गार्प्यवचनात् प्रथ

शिपाकरणानुतेषामपिमलेनिषिद्धं प्रथमोपाकृतिर्नस्यात्कृतं कृतं कर्मविनाशकृदिति वचनात् एवं च
 शहरामुनोक्तं यथनुष्पियुगादियु उपाकर्ममहाघषादितदुक्तं दृष्टादितवचनेन न त्रपाकर्मणो
 नुक्तं अभिधानं सामगविषयमेव ज्ञेयं प्रकृतमनुसरामः किंविदुभयत्रापिकार्यं यथाहादकुंभादि
 किंविदन्यतरस्मिन्निमित्तवशात्कर्तव्यं यथाहादशाहसपिंडीकरणादि किंविन्मलमासेवर्ज्यं य
 था अनित्यमनिमित्तं चेदित्यादीति संक्षेपः देवमुख्यः भुक्तपक्षः रुक्लः पित्र्यविशिष्यते देवइति
 देवयागादिकर्मणि भुक्तपक्षपक्षः प्रशस्तः यं कामयेत वसीयान्स्यादिति तं पूर्वपक्षे याजयेत्- रामः
 वसीयानेव भवतीति श्रुतेः वसीयान्वसुमन्त्ररः पित्र्यकर्मणि तु रुक्लपक्षः प्रशस्तः यथावेवापरः पक्षः ७

पूर्वपक्षाद्विशिष्यते तथा आदस्य पूर्वाह्नादपरराह्णो विशिष्यत इति मनुवचनात् इति संवत्सरप्रकरणं
 अथ प्रतिपत्प्रकरणमारभ्य तद्व्याहृततीयनुप्रकरणादिति तृतीयनुप्रकरणे विरहिता प्रतिपत्ति-
 थिः प्रतिपत्तामविज्ञेया चंद्रस्य प्रथमा कला कथमकलानिश्चयति परिमितः कालः प्रतिपत्तिथि
 भवति एवं द्वितीयादिष्वपि दृष्टव्यं तथा च खंडे-अमाषाडशभागन देवि प्रोक्ता महाबला संस्थ
 ता परमा मायादि हि नो देहधारिणी अमादियोर्यमास्याताया एव शशिनः कलाः तिथयः स्यास
 माख्याषाडशो वव संरुत इति अयमर्थः यामहामाया आधारवा क्तिरुपदेहि नो देहधारिणी सं-
 स्थिता सा चंद्रमंडलस्य षाडशभागन परिमिता चंद्रदेहधारिणी अमाना म्नी महाकलेति प्रोक्ता

क्षयोदयरहितानित्यातिथिसंज्ञकेष्वत्ररादपिपंचदशाकलादिवसव्यवहारोपयोगिन्यः क्षयोदयव
 त्यः पंचदशतिथ्याभवंतीति तिथयः षोडशैवेत्यविरुद्धं च वनमिति अल्कपक्षइति अल्कपक्षे वि
 श्वदंष्ट्रपक्षे विनिःसरत् वक्रितापोताप्रतिपत्कला अल्कपक्षे चंद्रपुनःप्रविशति कृष्णपक्षे च
 ततो निःसरति वक्रादिदेवतानां कलादानं सोमोत्पत्तोपद्यते प्रथमापि वत वक्रिर्द्वितीयापि वत
 रविरित्यादिपंचदशी प्रजापतिरित्येतेन उदानीं सर्वतिथिसाधारणी परिभाषा न्यते अद्धाविद्धा
 तिथिः अद्धाहीनातिथ्या न्ययाह नि अद्धाविद्धावेति तिथिर्द्विधा अन्यथा तिथ्या उदयास्तमयोत्
 रालेरहिता अद्धत्यर्थः विद्वांस्तस्येति उदयपूर्वया तिथ्या विध्यते त्रिमुहूर्तकैः सायंतृत्तरयातद्वम् १८

नयातुन विध्यते सूर्योदये पूर्वया तिथ्या त्रिमुहूर्तमित्याज्जरा विधिर्विध्यते तथा सायं त्रिमुहूर्तमित
 याज्जरा विध्यते ननु नूनयेत्यर्थः विद्वातु त्रिमुहूर्तं वनमूलं विधमर्हति त्रिमुहूर्तं परिमिते वदि
 ने विध्यमाना विद्वाभवति नूनयेत्यर्थः तथा चेपठिनसि पक्षद्वयेपि तिथयः तिथिपूर्वा तथोत्त
 रं त्रिभिर्मुहूर्तैर्विध्यतिसामान्यायं विधिः। सरतइति तथा उदिते देवतं भानो पितृवत्त्वात् भितरवो
 द्विमुहूर्तं त्रिरुद्रं सातिथिर्हव्यकव्ययोरिति विष्णुधर्मोत्तरं च वनात् अर्द्धः संवेधि द्विमुहूर्तं त्रिमु
 हूर्तं चेत्यन्वयः देवतं देवतयोग्यं द्विमुहूर्तमित्यनुकल्यः तथा पूर्वार्द्धिकास्तु तिथयो देवतं दे
 वकर्मयोग्यं द्विमुहूर्तमित्यनुकल्यः पितृवैधितकर्मयोग्यं अतः सातिथिः कर्मणा हव्यकव्ययो

ग्रीह्येत्यर्थः बदेवेकार्यः प्रयत्नतइति वृद्ध्याज्ञवल्क्यवचनादपि त्रिमुहूर्तसत्त्वमावश्यकं पूर्वाह्णं
 स्याद्गः पूर्वाभागइति व्युत्पत्त्यादिनाद्यभागवचनत्वान्नस्य पंचधा विभागो त्रिमुहूर्तकत्वात् अद्वा
 यानास्ति सन्देहो देवेष्वप्येव कर्मणि दिनद्वयसत्त्वे हि सन्देहः तदभावान्नसन्देहइत्यर्थः उपवासश्च
 कर्मकृतं च वायाचितं व्रतं दानं च षडविधं चैवं क्रमादत्र विविच्येत व्रतं पूजादिरूपमित्यर्थः एको
 दिष्टं पार्वणं चपि त्र्येदिविधमीर्यते एको दिष्टमिति एकदेवत्वमित्यर्थः पार्वणं त्रिदेवत्वं उपवा
 सप्रतिपत्तिर्यायमाह अल्कपक्षइति अल्कपक्षे द्वाविद्वाहृत्ते विद्वाहिनीयया उपोष्या प्रतिप
 त्तुल्किमुखास्यादापराहिकी ३३ तदभावे तु सायाह्न्या पिनीपरिगृह्यतां तथाच येति नासि पंच

रामः
 १८

मीसममीवैवदशमीवत्रयोदशी प्रतिपन्नवमीवैवकर्तव्या सन्मुखीतिथिः सन्मुखीत्वं वस्कंदपुराणो वि
 वेचितं सन्मुखीनामसायाह्न्या पिनीदृश्यते यदा प्रतिपत्तसंमुखीकार्याया भवेदापराहिकी व्या
 सोपि प्रतिपत्तेव विज्ञेयाया भवेदापराहिकी देवकर्मतदाज्ञेयं पित्र्यं वामनं रविवीत् सायाह्नाद
 यः सावनदिवसस्य भागविज्ञेयाइत्याह प्रातः संगवमध्याह्नापरपराह्नाः सायमित्यसौ अत्राहः
 पंचधा भागो मुख्यादिव्यादि भागतः प्रातरिति मुख्यः अष्टः द्वित्र्यादिति द्विधा चतुर्द्विभागेभ्यइत्य
 र्थः तथाच सूर्यादयमारभ्य मुहूर्तत्रयं प्रातर्भागः ततश्चर्धं मुहूर्तत्रयं संगवः ततो मुहूर्तत्रयं मध्या
 ह्नः ततो मुहूर्तत्रयं पराह्नः ततो मुहूर्तत्रयं सायाह्नः तथाच व्यासः मुहूर्तत्रितयं प्रातस्तावान

वतुमेगमः मध्याह्नेस्त्रिमुहूर्तः स्यादपराहोपितादृवाः सायाह्नेस्त्रिमुहूर्तस्तु सर्वधर्मवहिकृतइति मुहूर्त
 श्रद्धेनचदिनस्यपंचदशभागउच्यते तस्यचदिनवृद्धिद्वासाभ्यावृद्धिद्वासाज्ञेयो एवंसतियदाप्रतिप
 द्वादिनेअस्नात्पूर्वत्रिमुहूर्तपरिमितापरेषुआत्ममयात्माकत्रिमुहूर्तप्रविष्टयाद्वितीययाविद्वाभ
 वतिनरादर्वाविद्वायाह्ना साच पूर्वदिनेअपराहोपियदिवर्त्ततेनराअष्टा नदभाविसायाह्नायापिन्यापि
 अष्टित्यर्थः आर्वतनानुपूर्वाहोपराहस्ततःपरमितिरुदपुराणोद्वाविभागादर्शितः तथा बुधं सूर्या
 द्यात्वोक्तं मुहूर्तानां तु पंचकं पूर्वाहः प्रथमः शोको मध्याह्नस्तुततः परं अपराहस्ततः प्राक्त्रिमुहूर्तानां व
 कमिति त्रिधा विभागः शातानपोपि तस्मादहस्तुपूर्वाहो देवा अश्वानमभ्यवहन्ति मध्यं दिने मनुष्या अप
 गमः २०

राहोपिताइति वतुर्धाविभागमाह गोभिलः पूर्वाहः प्रहरं सार्द्धं मध्याह्नः प्रहरं तथा आहृतीयादपराहः साया
 हस्तततः परइति एते च द्विधा विभागादयो यच्चोतकते च वयाह्नाः अन्यत्र तु सर्वत्र पंचधा विभाग एवेति स
 वंच प्रहृते उपवास प्रतिपत्पूर्वायाहोतिदर्शिते एकादशी तथा षष्ठी अमावास्या चतुर्थिका उपोष्याः पर
 रसंयुक्ताः पराः पूर्वरासंयुता इति वचनात् यत्र प्रतिपत् द्वितीयास्या द्वितीया प्रतिपद्युतेति तदुपवासित
 से १ राविषयं अभाविपि प्रतिपदः कल्पः प्रातरिष्यते ३५ पूर्वविद्वायाः प्रतिपदः प्रातरसत्वेपीत्यर्थः संकल्प
 उपवासादेः प्रातः संकल्पयेद्दिद्वानुपवासवतादिकमिति वचनात् प्रतिपदश्च तत्राभात्कथं संकल्पः स्या
 दिनिचेत् ज्योतिः शास्त्रीत्या प्रातरसत्वेपि धर्मशास्त्रीत्या तत्सत्वात् तथा च देवलः यांतिथिं समनु

प्राप्य अस्तं याति दिवाकरः सा तिथिः सकला स्यादा नाध्ययनकर्मस्त्विति अत्र कर्मस्त्विति वदु वचनात्स
 कले देवकर्म विषयत्वं अत्रास्तमयात्पूर्वं मुहूर्तं व्यापिनी तिथिं समनु प्राप्येति विवक्षितं अन्यथा पूर्ववि
 छत्वाभावेन उत्तरतिथेरवग्राह्यत्वप्रसंगात् अतस्त्वशिवरहस्य या प्राप्यास्तमुपेत्यर्कः सचित्वा विमु
 हूर्तिका धर्मकृत्येषु सर्वेषु संप्रणीता विदुर्बुधा इति ननु सर्वोदयः तथा हि सा त्रिविधं तिथिलक्षणं खर्व
 द्यौर्पोषोयुज्यो हिंसा स्यात्पूर्वकालिकी ति वचनात्कुतो न निर्णयः क्रियत इति च तत्र मेव खर्वा दिवाक्य
 त्येको दिष्टा दिविषयत्वात् तथा च व्यासः द्वितीयादिक युग्मानां प्रकृत्या नियमादिदिषु एको दिष्टा दि
 वृद्धा दोक्षा स वृद्धा दिवादेनेति नियमादिधित्यादिशब्देन पित्र्यकर्मव्यतिरिक्तवतोपवासादिसकलक

राम २३

मरणोप्राप्त्यं एको दिष्टा दीत्यादिशब्देन विवाहादिमंगलांगभूत आहुत्यतिरिक्तपार्वण आहुतस्य वृद्धा दोक्षा
 दिशब्देन मागलिक आहुतस्य द्वास वृद्धा दिशब्देन खर्वग्रहणं खर्वः साम्यं द्यौर्द्विः हिंसाक्षयः त
 देवपर्वण्युः मुक्तप्रतिपद्युपवासं कृत्वा पेशुः पारणं कुर्यात् तत्र तिथ्यंते विहितं तथा च समनुः तिथिनक्षत्र
 नियमं तिथिभंति वपारणं अतो न्यथा पारणं तु व्रतभंगमवाप्नुयात् इति तत्र विशेषमाह तिथिस्त्रियाम
 तो वाक्चेति थ्यंते पारणं भवेत् यामत्रयात्पूर्वं तिथ्यं तलाभे तत्र पारणं त्रियामादूर्बं नु तिथ्यं तलाभे नृश
 तरे वपारणमित्यर्थः यामत्रयात्पूर्वगाभिन्यां प्रातरे वहि पारणमिति वचनात् एवं वृद्धायां परविद्धायां वा
 पवासि पि प्रातरे वपारणं उपवासिषु सर्वेषु श्राद्धपारणं भवेत् अन्यथा फलस्या धर्मधर्ममेवोपसर्पति इ

तिदेवकलवचनात् धर्मायमः एकभक्तनकायावितानियांतिथिमुद्दिश्यविहितानि परेद्युस्तन्निष्ठेतेपारणांका
 र्थं तिथीनामवसर्वासांमुपवासवतादिषु तिथ्येतेपारणांकुर्याद्विनाशिवचनं देवीमिति स्कादवचने आदिपदे
 न एकभक्तादीनामुपादानात् वल्युत्सवंच पूर्वद्युरूपवासवराचरेत् ३६ पूर्वद्युः पूर्वविद्याया प्रतिपदियथापवा
 सः क्रियते तथा वल्युत्सवंच कुर्यादित्यर्थः वल्युत्सवश्च वलिप्रज्ञात्रयः कार्तिकशुक्लप्रतिपदिवत्सपराणां दोषि
 ष्तिनोज्ञेयः मुख्यमिति मुख्यतिथ्यंतरायपीतिथिश्चाष्टह्यता मुख्यतिथेः पूर्वविद्यायाः अंतरायं तत्रकर्मकरण
 तिथिलेखापि परेद्युः पूर्वाह्निविद्यमानोग्राह्यः पूर्वाह्निकालु तिथयेदेवकार्यफलमदाः इत्यादिवचनादिति भावः
 अङ्कः बुद्धाधिका नृकृष्णापि पूर्वासंप्रति संभवात् ३७ बुद्धितिसंप्रणासती अधिकपरेद्युः त्रिमुहूर्तः कृष्णापि प्रतिप

रामः
 २२

त्वेवैवशाहा संप्रर्णसंप्रर्णस्य संभक्तदित्यर्थः एकभक्तेतिथिनिर्णयमाह ग्रहीतव्याप्येकभक्तेमध्याह्न्या
 पिनीतिथिः एकभक्तं च स्कंदपराणे दर्शितं दिनार्धसमयेतीति भुज्यते नियमनयत् एकभक्तमिति प्रोक्त
 मतस्तस्याद्विवेकहीति अत्रवदिनार्धस्यापरिसार्धमुहूर्तपरिमितः कालः पंचधा विभक्तिमध्याह्न्या
 परभागः एकभक्तस्य मुख्यकालः दिनार्धं तिसमनंतरभागविकल्पात् अलमयात्वावनावशिष्टागो
 याः कालः दिव्यभ्यनुज्ञानात् एवंचमध्याह्न्येकभक्तकालत्वान्नद्व्यापिनीतिथिरकभक्तेग्राह्या कर्म
 णायस्ययः कालस्तत्कालव्यापिनीतिथिः तथा कर्माणि कुर्वन्तद्रासद्वीनकारणमिति वचनात् मध्या
 ह्न्यापिनीग्राह्या एकभक्ते सरातिथिरिति वचनात् त्वं अत्रमध्याह्न्याभिः घट्टध्याह परेद्युरवतयो

मिहरेवृक्षादिर्नद्वये ३८ नोभयत्राभयत्रांशे साम्ये वेद्यमभित्यमी षट्पक्षास्तु वैकैकव्याप्तौ मेवात्र गृह्य
 तां ३८ दिनद्वयपितृव्याभावव्याप्तौ वैकैकदेशातः समव्याप्तौ च पूर्ववैकैकव्यमलधिकव्याप्ताम् ४० यद्दुरवम
 व्याद्भ्यामिः पूर्वदुरववा उभयत्रापितृव्यामिः अस्यामिर्वा उभयत्र साम्यनतेदकेदशव्यामिः वेद्यमपरा
 वेति तेन प्रपस्युमभ्य एकस्मिन्निवदिने मभ्याद्भ्यामिः सेवयाद्याः इतरपक्षेषु साम्यपर्यन्तं पुर्ववैकैक
 शाकालव्याप्तिलाभात् वेद्यमलधिकव्यापिनी प्राद्या अस्यांगस्यैकभक्तस्य कालस्वंग्यनुसारतः उप
 वासप्रतिनिधित्तिः स्यादुपवासवत् ४१ यत्र प्रधानपूजादिकं मभ्याद्भिविहितं तदंगवैकभक्तं तत्र
 प्रधानानुसाराणां भूतेष्वेकभक्तस्य प्रधानदिने एव तदुत्तरं मनुष्येन कार्यं उपवासप्रतिमित्येव न वि

रामः
 २३

दित्वैकभक्तप्रपवासनियौ कार्यमित्यर्थः इत्येकभक्तनिर्णयः अथ नक्तं निर्णीयते प्रदोषव्यापिनी नक्तं
 निधिव्यामिर्दिनद्वये अस्यामिर्वाच्यं वांशे नव्यामिः स्यात्सर्वव्याप्तरा ४२ सोऽभक्तं तु सायाद्भ्यामिनी न प्रदो
 षणा तत्र विष्णुपुराणे मार्गशीर्षमन्तपक्षे प्रतिपद्या निधिमवत् तस्यानक्तं प्रकुर्वीत रात्रौ वा ह्युच्यते यत्
 नक्तकालाभाविष्यपुराणे मुहूर्तेन दिनं नक्तं प्रवदन्ति मनीषिणः नक्षत्रदर्शनात् नक्तं मन्मथगणाधिपति
 अस्य नक्तकालद्वयस्याधिकाग्निर्देन व्यवस्थामाह देवलः नक्षत्रदर्शनात् नक्तं गृहस्थस्य बुधेः स्मृतं येन दि
 नाष्टमभागं न स्यात् त्रिनिधियन्त इति स्मृत्यन्तरेपि नक्तं निशाया कुर्वीत गृहस्थाधिपि संयुतः यतिश्च
 विधवाश्चैव कुर्यात् न स दिवाकरं स दिवाकरं तु तत्राक्तमिति मेघदिकाद्वये निशानक्तं तु विज्ञेयं यामार्ध

प्रथमसदेति रात्रिनक्तमोजनेव्यासः त्रिमुहूर्तप्रदोषः स्यादभानावसंगते सति नक्तं नुतत्र कुर्वीत इति शास्त्र
 निर्णय इति तदैवं नक्तकानो व्यवस्थितो नक्तनक्तप्रदोषव्यापिन्यां नित्यो कार्यं तथा हवत्सः प्रदोषव्यापिनीया
 ह्याति तिथिर्नक्तत्रते सदा एकादशी विनासर्वाः शुक्लकृत्तनथास्मृतेति एकादश्यानुयन्तक्तं तत्रादयव्या
 पिनी तिथिग्राह्या तदुक्तं दशरारा प्रदोषव्यापिनीया ह्यासदानक्तवते तिथिः उदयस्थासदाशुभ्याहरिनेक्त
 त्रते तिथिरिति प्रदोषश्च त्रिमुहूर्तप्रदोषः स्यादभानावसंगते सति नक्तं नुतत्र कर्तव्यमिति शास्त्रस्य निश्चय इति
 व्यासवचनोक्तैः रिपरिभाषिकोक्तैः अत्र पूर्ववत् प्रदोषव्याप्तिष्वप्युक्त्याह व्याप्तिर्दिनद्वय इति तत्रैकै
 कदिनव्याप्ति संशयभावात्पक्षद्वयं नक्तं तत्रादिनद्वयव्याप्तिर्जावलिः सदेव तिथ्योरुभयोः प्रदोषव्यापिनी

रामः
 ३५

तिथिः तत्रोत्तरत्वनक्तं स्यादुभयत्रापि सायत इति उभयत्रापि दिवारात्रौ च सा तिथिर्विद्यते यत इत्यर्थः उभयत्र
 प्रदोषव्याप्यभावपिपरेवेत्याह जावलिः अतथात्विपरत्वस्यादन्तर्वाग्यतो हि सति अतथात्वि उभयत्र प्रदो
 षव्याप्यभाव तेन मायद्रव्याभिर्गोणकल्य इत्यभिप्रायः एवं च गृहस्थाप्यतादशा विषये दिवानक्तमाचरेत् प्र
 दोषव्यापिनीनस्यादिवानक्तं विधीयते आत्मनो द्विगुणाद्यामतिक्रामति भास्करं तन्नक्तनक्तमित्याहुर्नक्तं
 निक्षिप्तोजनं एवं ज्ञात्वा ततो विद्वान्स्याद्विभुजिक्रियां कुर्यान्नक्तव्रती नक्तं फलं भवति निश्चितं भिति य
 न्न सप्तमीभानुवारादोरविनक्तं विहितं तत्र पूर्वोक्तिविपर्ययेण सायंकालव्याप्तिर्मुख्यकल्पः प्रदोषव्याप्तिरनु
 कल्पः अतएव सुमनुः त्रिमुहूर्तस्य गवाह निक्षिप्तेतावती तिथिः तस्यासारं भवन्नक्तं महत्त्ववतु भोजनं

मिति-अन्नसायं प्राप्तिर्मुख्यकालत्वात्प्रथमतो निर्देशः प्रदोषव्याप्तिरनुकल्पत्वात्प्रश्नान्निर्देशः यन्नतुरविवारोदोरा
 त्रिभोजननिषेधस्तत्र गृहस्थापि दिवेवनक्तं कुर्यात् तथावभविष्यपराणां यत्नादित्यदिने ब्रह्मन्तर्कं कुर्वन्निमान
 वाः दिनांते तेषु भुञ्जीरन्निषेधादात्रिभोजने इति अस्मिंश्च दिवा भोजनेन उन्नमोति ममुद्गूर्ता मध्यमउपात्यस्तनः
 प्राचीनो जघन्यः एवं वसति अन्तिमभागत्रिमुद्गूर्तवचनाद्युपपद्यते रात्रिभोजनघटिकात्रयमुन्नमकालः
 घटिकाघटकं मध्यमकालः अत्राप्यन्यांगे उपवासस्थानीयवपूर्वाक एव निर्णयः तथा चरथसप्तमीव्रते
 द्विपादिसप्तम्यतेषु पंचमुदिनेषु कर्मणोक्तभक्तनक्तायावितोपवासपारणानिविहितानि तत्र तद्वीयायांम
 त्रयपरिमितानि तत्र तद्वैवतुर्थीतदा एकभक्तनक्तयोरैकस्मिं दिवसे प्राप्नो प्राथम्यादेकभक्तस्य मुख्यकाले

राम
२५

र्या ५

अनघाननं केल्वनकल्पः सबद्विविधः दिनांतरानुष्ठानात्कर्त्तव्यतरानुष्ठानाच्च यदावतुर्थीपर्युर्हृदासायंकालं
 व्याप्नोति तदा तस्य गोणकालदेक एव कर्त्ता दिनभेदेन व्रतद्वयमनुष्ठेयं तदावतुर्थीसमाप्तीणावातदगोण
 कालस्याप्यसंभवेन पूर्वधुरेव भार्यापुत्रादिना कर्त्तरिणातन्तर्कं करणीयं इति नक्तनिर्णयः अथाचिन्ते
 तिथयः स्वीकां उपवासवत् अथाचिन्तेत्याचितमोजननिषेधरूपं याचितभिन्नभोजनरूपं वा तत्राद्यप
 क्षंगौतम आह अथापरं नक्तं च नयावेति द्वितीयं तु गृहस्थतिराह महं भ्रातस्त्राहं सायं न्यहमध्या
 दावितं उभयत्राप्युपवासतिथिर्यास्यादित्यर्थः सोदयत्रिमुद्गूर्तायां कुर्यादानव्रतानिव उदयमारभ्यत्रि
 मुद्गूर्तवर्तमानायामित्यर्थः तदाह गृहस्थाजवल्क्यः पौर्वाहिकानुतिथ्यादेव कार्यफलप्रदा इति उभ

यत्र तथा त्वेत्पूर्वधुस्तदनष्टितिः परत्र च तथा त्वेत्पूर्वायाश्चातिथिक्षये तिथिः साम्यवृद्धौ च गृह्यतां
 तिथिरुत्तरा ४५ अस्यैवैकदेशस्य व्याप्तिः पूर्ववद्वृत्तां दिनद्वये पूर्वाह्णव्याप्तिः पूर्वधुस्तदनष्टानपरत्रैव
 तद्व्याप्तिरिति थिक्षयं पूर्वा साम्यवृद्धौ तपरा दिनद्वये पि पूर्वाह्णव्याप्तिः एकदेशव्याप्तिः च पूर्वोयाश्चातिरान
 व्रतनिर्णयः अथपि त्र्यं निर्णीयते एकोऽष्टं तु मध्याह्नपक्षात्पादकभक्तवत् एकमुद्दिश्यपक्रियमाणं
 आहमेकोद्दिष्टं त्रीनुद्दिश्यपक्रियमाणं पार्वणं तदाह करवः एकमुद्दिश्यपत्र्याहमेकोद्दिष्टप्रकीर्तितं
 त्रीनुद्दिश्यपत्र्याहमेकोद्दिष्टपार्वणं मुनयो विदुरिति तैत्तिरीयस्यैकोद्दिष्टमध्याह्नव्याप्तिनी पार्वणोवापराह्णव्याप्तिनी ति
 थिर्याह्या तथा च गौतमः मध्याह्नव्याप्तिनी यास्यात्सैकोद्दिष्टेति थिर्भवत् अपराह्णव्याप्तिनी यापार्व

राम
 २६

तोसातिथिर्भवत् इति शरितोपि अमा आहं तु पूर्वाह्णैकोद्दिष्टं तु मध्यमे पार्वणं वा पराह्णं तु प्रातर्हृदि
 निमित्तकमिति मध्याह्नमप्रमाष्टमनवमुद्गतात्मकः तत्रैकैकादिने मध्याह्नव्याप्तिनसंदेहः दिनद्वये त
 द्वाप्तौ पूर्वाह्णं अपराह्णं पितृणां तु यापराह्णानुजायिनी सायाह्णा पितृकार्यं तु न पूर्वास्तानुयायिनी
 निहारीतवचनात् यस्यामास्तारिष्याति पितरस्तामुपासते इति वदन् अनुवचनाच्च एकदेशो समव्याप्ति
 क्षये पूर्वा न्यथात्तरा क्षयेति थिक्षये अथवा वृद्धिसाम्ययोर्वैषम्येणैकदेशव्याप्तिस्तदधिकव्याप्ति
 नीयाह्या पार्वणनिर्णयमाह कुतपाद्यपराह्णानव्याप्तिराह्णिकउत्तमा ४७ अष्टमे भास्करायस्माह
 मन्त्रो भवति सर्वदा तस्मादनंतफलदस्तत्रांभो विधीयतां बुद्धं मुद्गतात्कुतपाद्यमुद्गर्तवत्तुष्टयं मु

हर्तृपंचकं हेतुत्वधा भवनमिच्छन्ति मात्स्यात् तदभावे पराहस्य व्याप्तिकांशस्य तांतिथिः मुहूर्तपंच
 कं व्याप्त्यभाव इत्यर्थः पित्रर्थे वा पराह्लिकीति सामान्यवचनादिनिभावः क्षयपूर्वात्तराद्व्याप्तिश्च
 पराह्लयोः ४८ उभयत्रा पराह्ल्यासौ तदभावे एकदेशसमव्याप्तौ च क्षये पूर्वा पक्षांतरसामर्थ्याः
 परेत्यर्थः अपराह्लद्वयव्यापिन्यतीतस्य यदातिथि क्षयवपूर्वावकर्तव्या रूढौ कार्यतथोत्तरतिवा
 धायनवचनात् न्याय्यतिथिगोचरि क्षयात् त्वतिथिस्तौ अपराह्लद्वयव्याप्तेतिथिवृद्धिनियत
 त्वेयास्ततिथिसया संभवादिनिभावः वृद्धिवदेव साम्यपि परेवेत्याह साम्यद्वयतिथिर्ग्रापरविदेव वृ
 द्धिवत् ४९ उभयत्रा पराह्ल्यास्यभावे निर्णयमाह न स्पष्टोदपराह्ले स्यात्कुतपोवृथा एतदाहमनुः

२
 रामः
 ३९

नद्वयव्यापिनी चित्स्यान्वताहेतुयदातिथिः पूर्वविदेवकर्तव्या जिमुहूर्तायदिति वेवम्येणोके देशस्य वासे
 ग्रंष्ट्यामहतत्वः ५० तथा च मरीचिः अपराह्लव्यापिनी चेदाहिकस्य यथातिथिः महती तत्र तद्विद्वोपशंसंति
 महर्षय इति एकदेशासाम्येनोभयत्रव्याप्तौत्याह साम्यन्वेक्षयं पूर्वा परास्याद्वृद्धिसाम्ययोः वृद्धिसाम्य
 क्षयाद्याद्यातिथिगानिर्ध्वगादह ५१ खर्वोदपदत्यादिवाक्यादित्यर्थः इतिमाधवाचार्यकारिकायां वि
 विवरणो प्रतिपत्तिर्न्याय्यतृतीयप्रकरणे अथ वतुर्थप्रकरणविषयमाह द्वितीयाद्यानुपूर्वातान्
 र्यप्रकरणोदिता तत्र प्रतिपद्यो निर्णयः पूर्वमुक्तः स एव समानत्वाद् न रामसर्वेतिथिमुसंवारयितव्य इ
 त्याह संवारेणीयः सर्वासु निधिमुप्रतिपन्नयः ५२ कवित्कविद्विज्ञायां लिसायमत्राभिधीयते अस्मि

अकरणादित्यर्थः पूर्वधुरसतीप्रातः परेद्युस्त्रिमुहूर्तगाः ५३ सा द्वितीयापरोपोष्या पूर्वविद्धा ततोपरा य
 म्मानियुगभृतानां यरामन्यावसुरध्याः रुद्राद्वा दशी युक्ता चतुर्दशानुपूर्णिमा प्रतिपद्यप्यभावा
 स्याति ध्यार्यममहाफलं एतद्वान्ते महारोधं हन्ति पुराणं प्राकृतमिति युगमे द्वितीया अग्नितृतीया
 युगं चतुर्थी भूतं पंचमी षट्षष्ठी मुनिः सप्तमी चतुष्टमी रं धनवमी संदृष्टकादशी अत्र युगमाग्या
 दिसप्तयुगेषु पूर्वतिथिरुत्तराग्राह्याः उत्तरा पूर्वविद्धितुक्तं भवति एवं ब द्वितीया तृतीया विद्धाग्रहि
 त्यर्थः उपवासविषयत्वं च एकादस्यष्टमी षष्ठी द्वितीया चतुर्दशी त्रयोदशी चतुर्थी चतुषोष्याः स्युः रामः
 परान्विता इति वचनाज्ज्ञेयं नतोपराभिन्ना पूर्वविद्धाग्राह्या सायथा पूर्वधुरुदयमारम्यप्रवृत्तादि २८

नीयदिनेपित्रिमुहूर्तासापूर्वैव संपूर्णत्वेन संदेहाभावात् तथा परेद्युस्त्रिमुहूर्तमितायाश्च भावेऽपि पूर्वै
 वेति ज्ञेयं यदा पूर्वधुः पूर्वाह्णिके दशमारम्य परेद्युस्त्रिमुहूर्तासापि पूर्वैव प्रतिपत्संमुखीकार्याया भवरा
 पराह्णिकी चोर्वाह्णिकी च कर्त्तव्या द्वितीया तादृशी विभो इति स्कारात् इति द्वितीया निर्णयः तृतीया
 निर्णयमाह रंभा तृतीया पूर्वास्यादुत्तरास्यादुत्तरे परेऽहिनास्ति चेत्पूर्वा विद्याप्यनुव्रतान्ते रंभा
 व्रतं च भेदकुरुक्षेत्रे नरंभारव्यवतमुत्तमं ज्येष्ठमुल्कतृतीयायां रक्षात्वा नियमतत्परिस्कारेऽत्र के
 तत्र तृतीया पूर्वविद्धाग्राह्या वृहत्तया तथारंभासा किनीवरेपैतकी कृष्णाष्टमी च भूताचकर्त्तव्या स
 मुखीति स्थितिर्नित्येवाकृतं व्रतान्ते रंभतृतीया चतुर्थी युताग्राह्या रंभायावर्जयित्वा तृतीया द्विज

सत्तम अन्विष्टः सर्वकालेषु गणायुक्ता प्रवृत्तस्तत् तत्र सवेवर्त्तात् गणोगणोऽऽतः तदेव त्वाचनार्थी
तद्युक्त्यर्थः अत्र द्वितीयावधः कालमात्राधिनिषिद्धः चतुर्थीयोगश्च कालमात्राधिप्राप्तः कला
काष्टाधिबोचवद्वितीयाय त्रय्यते सातृतीयानकन्रव्याकर्त्तव्यागणसंयुते निष्कादात् द्वितीया
त्रयसंयुक्तात् तृतीयां कुरुते तु यः स्यात्तिनरकं चारं कालसंज्ञं भयंकरं द्वितीयावधसंयुक्तायाः क
रातिविमोहिता सौविधम्यमात्रातिप्रवर्द्धमनीषिणा इति निन्दार्थबोद्धव्यं शब्दशब्दप्रवर्णात् एतच्च
गोरीवृत्त एव तथा शिष्टावशात् वृत्तान्तरेषु निमृद्गर्तव्य एव ज्ञेयः तदाह मूहूर्त्तमात्रसत्त्वं तु दिने गौ राम
रीवृत्तं भवेत् अद्धाधिकायामप्यवगणयोगप्रवृत्तनात् ५५ एवं परायाह्यत्वमित्यर्थः इति तृती २६

यानिर्णयः चतुर्थीतुपरोषो व्यागणनाथवृत्तेषु मध्याह्नव्याधिनी प्रवृत्तात् हलागवतुर्थीयि ५६ परे रेवम
ध्याह्नव्याप्ताविप्रस्यचोत्तरा अन्वयाप्रवृत्तिवृत्तमात्रयोगप्रवृत्तिनाः ५७ चतुर्थीत्विति युग्मवाक्यादिति
भावः एकादशी तथा सप्तमी अमावास्या चतुर्थीका उपोष्यापरं संयुक्ता परापूर्वणा संयुक्ता इति वृद्धशि
ष्टवचनाच्च द्वितीयापंचमी विद्वाद्दशमी चतुर्दशी चापवासे ह्युः पूर्वोत्तरतिथीति वचनं तु य
रविद्वानिषधकं तत्रैत्यं व्यवस्था विनायकनागगोरीवृत्तातिरिक्तेषु परा विनायकादि वृत्तेषु मध्याह्न
व्याप्त्या निर्णयात् कदाचित् पूर्वद्युः प्राप्नोततद्विषयकपंचमी विद्वा निषेधो व्यवस्थाप्यः विनायकवृत्तम
ध्याह्नव्याप्तिमाह वृत्तस्य निः चतुर्थीगणनाथस्य मातृविद्वाप्रवृत्तनात् मध्याह्नव्याधिचित्स्यात्परतश्च

त्प्रांहीति नागप्रतेपि युगमंमध्यदिनेयज्ञतत्रोपोष्याकणीश्वरानिवचनात्मध्याद्गुण्यापिनीत्वंदृष्ट्यं प्र
 वेद्युरेवतद्वाभोप्राप्त्यस्यप्रियातिथिः तद्वाभो मध्याह्न्याभो नोवेत्सर्पस्यपंचम्यायोगोत्पन्नप्रशस्यते
 पक्षान्तरपीत्यर्थः चतुर्थीपंचमीयुक्तानागप्रीतिविवर्दिनी प्रीताः स्युः प्रजितास्तस्यानागास्तान्नष्ट
 जयेदितिचवनादितिभावः गोप्याः भुङ्जयाप्यनुनागविद्वानिधिष्यते जयावयदिसंपूर्णाचतु
 र्थीरुसतेपुनः जयासेवद्विकर्तव्यानागविद्वानकारयेदितिचवनादित्यर्थः इतिचतुर्थीनिर्णयः
 अथपंचमीनिर्णयमाह सर्वत्रपंचमीपूर्वायाद्यास्कंदवतेपरा ५८ युगभूतानामिति युगवाच
 तृथीसंयुताकार्यपंचमीपर्याप्ततु देवैर्कर्मणिपित्रैश्चभुल्कपक्षेतथासितइतिचवनाच्च पंचमी

रामः
 ३०

तृप्रकर्तव्यायच्चायुक्तितिनारेदितिचवन्नंतुस्कंदोपवासविषयं स्कंदोपवासस्वीकार्यपंचमीपरसंयुतेतिवा
 क्यत्रोपात्त इतिपंचमीनिर्णयः षष्ठीनिर्णयमाह नागविद्वान्स्कंदयष्टीसानिधिद्वान्तोत्तर उन्नरस्याश्लीभ
 तुनागविद्वान्पिष्टहता ६० तथाचवशिष्टः कृष्णाष्टमीस्कंदयष्टीशिवरात्रीचतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्यनि
 थ्यतेपारणभवेदिति सानिधिद्वेति तथाचनिगमः नागविद्वानुपायष्टीरुद्रविद्वान्दिवाकरः कामविद्वान्भ
 वेद्विद्युर्नयाद्यास्निषवासराइति रुद्रयष्टमी दिवाकरः सप्तमी कामत्रयोदशी एवंसतिथिरुपन्यासितियुगमवा
 दपिब्रतान्तरपरायाद्या नागवधनयणमुहूर्तपरिमितोवाध्यः नागोद्वादनानाडीभिर्दिकपंचदशीभिरनथाभू
 तोद्वादनानाडीभिर्द्वयंत्यपरान्तिथिमितिस्कादादित्यभिप्रेत्याह विनाद्वादनानाडीभिर्नागवधानदोषकृत

इति यष्टी निर्णयः सप्तमी निर्णयमाह सप्तमी पूर्वविद्वेवनेषु निधिलेष्यपि ६२ अत्रामे पूर्वविद्यायाः परवि
 द्यापि गृह्यतां सप्तमीति घराभ्युपारितियुग्मवचनात्पक्षेकादत्रपमावास्या पूर्वविद्वेवनेषु सप्तमी
 परविद्वेवनेषु निधिलेष्यपि कभिति वचनाच्च इति सप्तमी निर्णयः व्रतमत्रिष्टमी कृत्वा पूर्वाशुक्लाष्ट
 मी परा व्रतेति ६२ कृत्वा पक्षेष्टमीयाच कृत्वा पक्षेचतुर्दशी पूर्वविद्वेवनेषु परविद्वेवनेषु कर्त्तव्यं इति
 पयासादिकार्यं सुखं धर्मः सनातन इति निगमवचनात् अत्राष्टमीतुवमुरंध्रयोरिति युग्मवासात्
 शुक्लपक्षेष्टमीवेव शुक्लपक्षेचतुर्दशी पूर्वविद्वेवनेषु कर्त्तव्या कर्त्तव्या परसंयुतेति निगमवचनाच्च पूर्व
 मीतु शुक्लापि पूर्वविद्वेवनेषु विधीयते आवर्णीदौर्गनवमीति च शुक्लाष्टमीवया पूर्वविद्वेवनेषु कर्त्तव्या शिव

रामः
३२

रात्रिर्वलेर्दिनमिति पञ्चवचनादित्यर्थः पक्षे द्वयेषु नैव शिवशक्तिमहोत्सवे शुक्लकृत्वावेत्यर्थः अष्टमी
 नवमी विद्वानवम्यावाष्टमीयुता अर्द्धनारिश्चरया उभामाह चरीति धिः अष्टमी नवमी युग्मे महोत्सा
 हे महोत्सवः शिवशक्त्याः शिवशक्त्यपक्षयोस्तुभयोरपीति पञ्चपराणात् ज्येष्ठश्रयोर्गोप्यापि याह्यान्य
 द्वावनेति धिः मासि भाद्रपदे शुक्लपक्षे ज्येष्ठश्रयोर्गोप्यापि याह्यान्य
 मिति स्कांदे ज्येष्ठाव्रतमुक्तं तत्र शुक्लाष्टमी नक्षत्रवशात् पूर्वत्यर्थः नक्षत्रयोगाभावे तु शुक्लत्वात्
 २२ रेव मध्याह्ना पूर्वपक्षे चतुर्दशी सा प्रशस्यते ६४ यस्मिन् दिने भवत्यष्टमध्याह्नात् पूर्वमप्यरात्रिः त
 स्मिन् दिव्यं पूजावसूतावत्पूर्ववास इति स्कांदादित्यर्थः ज्येष्ठश्रयानुवाशभ्यायुक्ताष्टम्यतिदुर्लभा

नभाष्टम्यायदावाराभानिर्द्वेषमिवच नीलज्येष्ठे निसामोदुर्लभावदुर्काललिकेस्कांदातित्यर्थः जन्मा
 ष्ठीनिर्णयमाह जयंत्यारब्धव्रतं भिन्नं कृत्वा जन्माष्टमीव्रतात् ६५ जयंती जन्माष्टमीति नामभेदात्
 राहिणीनक्षत्राष्टमीति धिक्पुनर्भिन्नभेदाच्चितिभावः एवं दानादिसहितापवासप्रविशेषपुक्ताजयं
 तीव्रतस्वत्पुत्रपुत्रपुत्रसमात्रस्वत्पुत्रं जन्माष्टमीव्रतमिति निर्णयं वक्तुं भेदानाह बुद्धावसप्तमीविदिते
 वं जन्माष्टमिद्विधा वेधे विज्ञापमाह सप्तमीविनिर्वाथात्प्राक् विद्वान्बुद्धान्यथा भवेत् ६६ बुद्धायानास्ति
 संदेहो विद्वान्नात्र विषयते यद्यपि दिवेव वधं पूर्वमुक्तस्तथापि रात्रिप्रधाने कर्मणि रात्रिविधोऽपि भ
 वति अहः मुनिथयः पुण्याः कर्मानुष्ठितादिवा न काश्चित्तयागेनुरात्रियोगो विधिष्यतो इति बोधाय रामः
 ३२

नादिवचनादितिभावः अत्र चार्द्धरात्रस्य मुख्यकालत्वमुक्तं वशिष्ठसंहितायां अष्टमी राहिणीपुक्ता निरूपेद्दह
 उपेययदि मुख्यकाल इति रव्यातत्रताताह रिः स्वयमिति अयं ववो धोयास्याया अष्टम्या उच्यते तथाच वि
 । शुद्धमिति राहिणीसहितारुक्षामाभिभाइपदेष्टमी सप्तम्यामर्धरात्राधः कलयापियदा भवेत् तत्र ज्ञाता
 जगन्नाथः कोणभीरुः शिरीश्वरः तमेवापवसत्कालं तत्र कुर्याच्च आगरमिति अर्द्धरात्रनिर्वाथराहाभ्यां
 रात्रेरष्टमुहूर्तामध्यगतोभिधीयते तत्र सकलमुहूर्तव्याप्तिमुख्या घटिका मात्रा व्याप्तिस्तु मध्यमा कलामा
 त्रयाभिरधमा प्राणदयाहता मध्यमानमपक्षहयंतुयागीश्वर आह अर्द्धरात्रदध्याधमिकार्द्धघटिका
 बिता राहिणीवाष्टमीयाश्चापवासव्रतादिंश्च नि एकावार्द्धघटिकाविकार्द्धघटिकेताभ्यामविता क

लामपेक्षाईघटिकास्थला तामपेक्षघटिकास्थला तत्रायमर्थः संपद्यते पूर्वभागावसानसकाघटिकाउ
 त्रभागादौचैकामीवित्वातनिशीथशाब्बाचंमुद्रुतं तावत्परिमाणंसेवंपिसुलस्पत्वानुस्यःकल्पःत
 हसंभवेर्धघटिकान्विष्टव्यातस्याप्यसंभवेकलेति अत्रतयंत्वांबुर्धार्घ्यावत्रपकर्तव्यत्वान्नस्पंबुर्दोदय
 कालीनत्वानिशीथयोगःप्रशस्तः एतेदवविद्युधर्मान्तरमिहितं अर्द्धात्रिनृयोगायताशपत्युदयतथा नि
 यतात्माश्रुविःप्रातःप्रज्ञानननिर्वर्णयेदिति निशीथयोगःपूर्वद्युःप्राद्युर्वाहयोरुत्त ६२ पूर्ववप्रथमपक्षे
 परेषोत्तरपक्षयोः प्रथमपक्षे पूर्वद्युर्बह्यानिशीथयोगोत्तरपक्षयोः परद्युर्बह्यानिशीथयोगोत्तरपक्षयोः राहणीय रामः
 कायाः अष्टम्याभिरानाह अष्टमीराहणीयुक्ताजयंतीमाचतुर्विधा अष्टाबुद्धाधिकेत्यवविद्धाविद्धा ३३

धिकेतिव तत्रभेदद्वयेनसंदेहइत्याह अष्टमीराहणीयुक्ता अष्टायामपि विद्यायांनसंभाव्योत्तरातिथिः
 ६९ अष्टायामपियागश्चदेकस्मिन्वादिनद्वये राहणीयोगश्चदित्यर्थः आद्यिनसंदेहइत्याह नैकयोगा
 त्तिसंदेहोद्विगोप्रथम दिनं १० तथावयस्मिन्तवदिनंराहणीयोगःसेवयाश्चानि द्विगो ह्योर्दिन
 योःराहणीयोगेप्रथममिति संपूर्णत्वादित्यर्थः योगश्चत्रिविधइत्याह सरानिशीथपश्चादाष्टनमो
 मध्यमोधमः योगस्तथापिपूर्वद्युःसंपूर्णत्वादुपोषणं ११ अहोरात्रद्वयार्थः निशीथे अर्द्धात्रःपश्चा
 निशीथानंतरं एवंयोगत्रिविध्यपिपूर्वमेवदिनंयाह्यत्रवर्णपक्षेसाह विद्याधिकायामप्येकदिन
 योगसंश्रुतां ह्योर्योगस्त्रिधाभिन्नानिशीथवृत्तिभेदतः १२ एकदिनयोगे एकदिनयोगइत्यर्थः

मययोगागृह्यतांभित्यर्थः दिनद्वयोगविभजते त्रिधेति तदेवविदुषोति तद्धनिर्दिनसकस्मिन्नुभयानांभयो
 रपि एकस्मिन्नेवदिनेनिशीथ्यरोहिणीयोगः उभयोर्दिनयोः सतोऽभयोः सति तत्रनिर्णयमाह एकस्मि
 श्चतुर्दिनस्यात्यक्षयोरत्ययोः परं यस्मिन्नेवदिनेविदाधिकायाः निशीथ्यरोहिणीयोगस्तदेवदिनंयाद्यमि
 अत्ययोऽभयानांभयोरितिपक्षयोः परदिनमित्यर्थः अत्रक्रमेणवचनानि तत्रनिशीथ्यव्यापिन्यायास्तत्वं दि
 वावायदिवाशत्रौनास्तिचंद्रोहिणीकला रात्रिपुष्पाप्रकुर्वीतिविशेषणोदुसंयुताभितिवचनादवगंतव्यं रोहि
 रीयोगश्चपुष्पा निर्णीयकः प्राजापत्यर्क्षसंयुक्ताः कृत्स्नानभसिचाष्टमी मूर्द्धन्मपिलभ्यतेसोपौष्ण्यासाम
 हाफलेतिविज्ञुरहस्यात् विनाअक्षनंकर्तव्यानवमीसंयुताष्टमी कार्याविदापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमी रामः
 ३४

इत्यादिपराणाञ्च उभयोर्भेदंयतीतिद्वारसातिफलप्रदा अतयोनिगतानांतुप्रतत्वंनाशितंनैः येः कृताः आचरणमा
 मिच्छमीरोहिणीयुता किंपुनर्वधवारणामाभेनापिविवायतः किंपुनर्नवमीयुक्ताकुलकोद्यासुमुक्तिरेतिपय
 पुराणादित्यर्थः पारागानिर्णयमाह निथ्यर्क्षयोर्द्वयोरेतन्नमंपाराणोभवेत् ७४ एकस्योतिमध्यमस्यादुत्सवंतश्च
 मंस्मन्ते तथावब्रह्मवेवेर्न अष्टम्यामथ्यरोहिणोऽनकुर्यात्पाराणोक्चित् इत्यात्पराकृतंकर्मउपवासार्जितंफलं
 निश्चिरष्टगुणोदंनिनक्षत्रंवचतुर्गुणं तस्मात्त्रयलतः कुर्यान्निधिभांतवपाराणामिति स्कंदपुराणपि निश्चिन
 क्षत्रनियमनिधिभांतवपाराण अतोऽन्यथापाराणोत्वनभंगमवानुयादिति निधिभांतश्चादिविधः उभयोर्नस
 कतरीतश्चेति तत्राभयोतोऽपुन्यः एकनरांतोगोणः निश्चिनक्षत्रसंयोगोऽपवासोयदाभवेत् पाराणोत्तुनक

तेषां यवैर्नेकस्य संग्रह इति नारदीयात् तत्राशुभयां त्यक्त्वा भेति र्थः क्षयाय दाक्षे दोनक्षत्रांतमथापि वा अर्द्धरा
 त्रेपि वा कुर्यात्पारणां त्वपरहनीति तथा नरात्रोपारणां कुर्यादनेव रोहिणीव्रतात् तत्र निवपयित कुर्यादनेपि
 त्वामहाविशाभिति वचनाच्च अक्तत्कप्रातेरेव पारणां कुर्यात् तिथ्येते वा त्सवांतवाव्रती कुर्वीत पारणाभिति
 स्मरणात् उत्सवश्च प्रजाजागरूपः तस्यांतःप्रातः काल इत्यर्थः यस्मिन् वर्षे जयं त्याख्यायोगो जन्माष्टमीत
 दा अंतर्भूता जयं त्याख्यादक्षयोगः प्रशस्तिः ७५ जयं त्याख्यः अष्टमीरोहिणीरूपः अंतर्भूत इति जयंती व्रता
 उष्टानेव रितो र्थत्यर्थः कुनस्तत्राह सति जन्माष्टम्या अथिरोहिणीयोगे वयाद्यत्वात् किरित्यर्थः इत्यष्टमी
 प्रकारा नवमी निर्णयमाह नवमी पूर्वा विद्वेषक्षयो र्भयोरपि वसुरंध्या रितियुग्मवाक्यात् अष्टम्या

रामः
 ३५

नवमी विद्वानवम्यावाष्टमीयुता अर्द्धनारी चरप्राया उमा मोह चरी तिथि रिति पोषे चेति मध्याह्नरामनव
 मी पुनर्वसु समन्विता ग्राह्यानेवाष्टमीयुक्ता सनक्षत्राधिवेले वेः मध्याह्नरतिरामनवमी चैत्रशुद्धनवमी
 मध्याह्नव्याधिनी पुनर्वसु नक्षत्रयुता ग्राह्या चैत्रशुद्धतुनवमी पुनर्वसुयुता यदि सेवमध्याह्नयो
 गेन महापुरुषतया भवेदिति वचनात् अत्र मध्याह्नव्याधिमूर्त्या निर्णायिका पुनर्वसुयोगो नुशाशस्य
 मात्रं तेन मध्याह्नव्याधिरिन्द्रेयसत्त्व उभयत्रासत्त्वव पुनर्वसुयोगो निर्णायकः वेदवावाष्टमी विद्वा
 स्याज्या नवमी वाष्टमी विद्वा स्याज्या विद्युपरायेणः उपोषणं नवम्यां वेदशास्त्रापा रणं भवेदिति वचना
 त् इति नवमी निर्णयः दशमी निर्णयमाह कृष्णापूर्वा जरा तुल्का दशम्यं वं व्यवस्थिता तुल्कापक्षेति

धियाद्यायस्यामभ्युदितोरविः कृष्णयक्षोतिथिर्ग्राह्यायस्यामस्तमितोरविः शिथिलवचनात् तेनपरविद्यानिषे
 वा कृष्णयक्षदशमीविषयाः इतिदशमीनिर्णयः अथेकादशीनिर्णयमाह जयंतीव्रतवन्तित्येकाम्येवेका
 दशीव्रतं उपोष्येकादशीनित्यं पक्षयोरुभयोरपीतिगुरुउपरागानित्यमनित्याभिधान्नकरोतिहियोष्ट
 ऋणकादश्याउपोषणं सनरोनरकं यातिरौरवंतमसारुतमिनिसनत्कुमारवचनाच्च तथाविधुरहस्य
 यदीक्षेविष्णुसायुज्यं श्रियं संततिमात्मनः एकादश्यापानं भुंजीतपक्षयोरुभयोरपीतिफलश्रवणाच्च
 नित्यकामोभयनृपेमकादशीव्रतमित्यर्थः अरुणोदयबोधोन्नयः सूर्यादयेतथा उक्तोद्दोदशमीवे
 धोवैष्णवः स्मार्तयोः क्रमात् ७० कलाकाष्टादिवेधोपिग्राह्योत्रिभृर्गुरुवत् उद्यात्पाकवतश्च

राम
 १६

गुनाडिका अरुणोदयस्तत्रदमीप्रवेशो अरुणोदयबोधोभवति सूर्यादयेतत्प्रवेशोसूर्योदयबोधः वे
 लवलक्षणांमाह वैष्णवानसाद्यागमोक्षदीक्षांप्राप्नोतीतिवैष्णवः तथाचस्कंदे परमायदमायन्तो
 हर्षवासमुपस्थिते नैकादशीत्येताद्यस्तुयस्यदीक्षांनिवेष्टव्यं तथावेष्टवेनारुणोदयविद्धा
 नकार्यं दशमीविधसंयुक्तोद्यदस्मादरुणोदयः नैवोपाध्यवैष्णवेनतद्दिनेकादशीव्रतमितिगुरु
 उपरागात् सूर्यादयेवधस्तुतिथ्यतिरिक्तस्मार्तविषयः उद्यापशिखिद्धातुदशम्येकादशीय
 दा शनेवेभ्यः प्रीणानत्यर्थदत्तवान्याकशासनइति करववचनानि तदप्येकादशीहित्वाहादशी
 समुपोष्येतिवचनात् तत्रविद्धासर्वथैववैष्णवेनन्याज्या भुङ्क्ष्यामप्याह विद्धात्याज्यावे

सवेनमुद्राप्याधिक्यसंदेहे एकादशीद्वादशीवाधिकचित्त्यप्यतोऽदिनं २० पूर्व्याहं तत्र रंस्यादिति
 वेत्तनिर्णयः आधिक्यं चात्र विधं एकादशीमात्राधिक्यद्वादशीमात्राधिक्यं उभयाधिक्यं चेति आ
 धिक्यं नाम द्वितीयदिनसूर्यादयोत्तरसत्त्वं तत्र प्रथमपक्षे नारदः आह संपूर्णैकादशीयत्रद्वाद
 श्याष्टदिनामिनीद्वादश्यालंघनं कार्यं त्रयोदश्यानुपारणमिति द्वादश्याधिक्यम्यासः एकाद
 शीयदानुप्रापरतोद्वादशी भवत् उपोष्याद्वादशीतत्रयदीच्छत्यरमांगमिति उभयाधिक्येण
 रुराह संपूर्णैकादशीयत्रप्रभाते पुनरेवसा तत्रोपिष्याद्वितीयानुपरतोद्वादशीयदिनि इति चे
 त्वेव निर्णयः एकादशीद्वादशीचित्त्यभयं कर्तव्यं यदि तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मार्त्तयाहं परं दिन २२ रम ३२

संपूर्णैकादशीयत्रप्रभाते पुनरेवसा तत्रोपिष्यापरापुरयापरतोद्वादशीयदीनिगच्छपुराणात् एका
 दशीमात्रहृद्वागृहीयत्याव्यवस्थिततः उपोष्यागृहिभिः पूर्वाः यतिभिस्तृणरतिथिः २२ प्रथमहनि स
 पूर्णाव्याप्याहारात्रिसंयुता द्वादश्यावतथातानदृश्येते पुनरेव च पूर्वायाद्वागृहस्थेभ्यो यतिभिश्चा
 त्रराविभाशनिरुक्तपुराणात् द्वादशीमात्रहृद्वागृहीतुं अद्वाविद्वाव्यवस्थिते अद्वापूर्वोत्तराविद्वास्मार्त्त
 निर्णयईदृशः न वेदेकादशीविह्नाद्वादशीपरतस्थिता उपोष्येकादशीतत्रयदीच्छत्यरमंपदमिति
 नारदवचनात् एवं अद्वाभेदाव्यवस्थिता विद्वाधिकायामप्येकादशीमात्राधिक्यानुप्रवताः एका
 दशीविहृद्वाचित्त्युल्ककृत्विरोधतः उत्तरानुयतिः कुर्यात् पूर्वाग्रपवसेद्गृहीति न वेतदाव्य अद्वाधि

केवचित्तराथमिति शंकनीयं बाधकाभावेन विद्वाधिक्येपितद्वचनप्रवृत्तेर्निवारयितुमशक्यत्वात्
 द्वादशपाधिकेपरेधुरूपवासः नदाहव्यासः एकादशीयदालुभापरतोद्वादशीभवेत् उपाध्याद्वादशी
 तत्रयदीदृशेतरमोगतिमिति उभयाधिक्येपि परेधुरूपवासः एकादशीदशायुक्तावर्द्धमानेपि वर्ज
 यत् क्षयमार्गस्थितेरुद्देकवीतदशमीयुतामिति उभयानाधिक्येन नास्ति संदेहः तदेव स्मार्त्तनिर्णी
 यसंग्रहः एकादशीद्वादशपोरुभयार्हद्वेपरेधुरूपवासः द्वयोरप्यवृद्धौ पूर्वद्युः एकादशीमात्रवृद्धौ
 गृहपतिव्यवस्था द्वादशीमात्रवृद्धौ भुक्तापूर्वा विद्वानुपेक्षति अत्राधिकारि निरूप्यते तत्र कर्मण्य सम
 राणे एकादश्यान् भुञ्जीत पक्षिणारुभयोरपीति वानप्रस्थायतिश्चैव मुल्काभिवमदागृहीति तैत्तिरीय

हृथस्य भुक्तेकादश्यामेव नित्यापवासः नैमित्तिककाप्योत्तरुह्मलायामपि कार्यो तत्र नैमित्तिकाः
 स्मृत्यन्ते रायनीबोधनीमध्ययाह्निकेकादशीभवेत् सेवोपाध्यागृहस्थननान्याह्निकाकदा
 चेति काम्यश्रुमात्स्य एकादश्यानुह्मलायामप्याविधिवन्तरः पुत्रानायः समृद्धिचसायु
 ज्येवसगच्छति तथादिनक्षयपि पुत्रवत् गृहस्थस्यापवामनिषेधः तथावपितामहः एकाद
 श्यादिनक्षयउपवासं करोति यः तस्य पुत्रा विनश्यन्ति मध्याह्नापि उदायथेति अतश्च तत्र किं
 विद्वक्षणीयं उपवासनिषेधं तु किंचिद्वक्षं प्रकल्ययत् न दुष्यत्युपवासेन उपवासफलं भवेत्
 इति वायुपुराणात् तच्च तैत्तिरीयार्कं नर्कहविष्यान्तमन्तोदनैवाफलं निलाक्षीरमर्थाववाज्यय

संसगव्यं यदि वापि वायुः प्रशस्तमात्रो न संतरेवेति तथा भार्कंडेये नारीखल्वननुज्ञाता भर्त्रा वि
 चासुतेन वा निष्कलं भवेन्नस्यायत्करोति वतादिकमिति तथा मनुः ख्यालं कारवत्तराणि
 धूपानुलेपनं उपवासिन दुष्यंति दंत धावनमज्जनमिति मुख्यापवाससामर्थ्या सर्वेषामनुकू
 ल्या भार्कंडेयपुराणा भक्तेन न क्लृप्तं नैवेद्यादिना न च उपवासिन दानेन न गृहीतं दक्षिणं को भवेदिति दा
 नं वा क्लृप्तं नैवेद्यं न उपवाससामर्थ्यं श्रद्धां विप्रमु भोजयेत् जानवद्वर्जनादनावा दघ्राय द्रक्कादिगु
 णं भवेदिति सर्वथेवासं कौविद्युरहस्ये असामर्थ्यं शरीरस्य वृत्तवसं भूयस्थिते कारयेद्दर्शयत्नी
 वा पुत्रं वा विनयादिनां मिनि अथ प्रसंगाद्भूते निषिद्धाभिकर्ष्येते श्रौतं सायमाद्यं न शिरःक्रीः सायं राम

३८

प्रातश्चमय्यमे उपवासफलं प्रसूतं न्याद्रक्ति वतुष्टयमिति बृहस्पतिरापि दिवानिद्रां परान्तं वपुनेर्भा
 जने मेथुने शोडकां स्यामिषं तैलं द्वादश्यामष्टवर्जयेदिति कूर्मपुराणायि कास्यभांसमसहस्रं च
 वराकांकारसूकान् शाकं मधुपरान्तं वत्यज्ञे दुष्यंति वसं स्थियमिति तथा सकृज्जलपानं च दि
 वा स्वपं व मेथुनं तिबूलवर्षां मासं वर्जयेत् वत वा मरुदिति वा शिशुः उपवासिदथा श्राद्धिनखादि
 दंत धावनं दंतानां काष्ठसंयोगो हंति स प्रकुलानि वेति उपवासदिने श्राद्धप्राप्तौ कन्यायना
 उपवासायदानित्यः श्राद्धे नो मित्रिकं भवत् उपवासं न दाकुर्यादाघ्रायपितृभिवर्तमिति श्राद्धे
 कृत्यानुयाविप्रानभुंक्ते पितृसवितं हविर्देवानगृह्णंतिक व्यवपितरस्तथेति वचनात् भोजनं प्रा

प्रसन्नदनुकल्पतया घ्राणा विधीयते तत्रायं ब्रतानुक्रमः दशम्यामेकभक्तं कृत्वा दंतधावनं कुर्यात्
 दशम्यामेकभक्तं भुक्त्वा खादयेद्दंतधावनमिति स्मरणात् ततो दशमीरात्रो नियमग्रहणं प्राप्ते ह
 रिदिने सकेस्ये विधाय नियमं निशि दशम्यामुपवासस्य प्रकुर्याद्द्वैलवं ब्रतमिति नियमात्तु नारी
 ये अक्षारलवणाः सर्वे हविष्यान्तनिषेधिताः अघनीतल्यवायनाः प्रियासंगविवर्जिता इति ह
 विष्याणि च हेमंतिकं सितास्वन्नं धान्यं मुद्रायवास्तिलाः कालायकंगुनी वारावास्तुकं हिलमा
 वकाः षष्टिकाः कालशाकं वमूलकं मुकेतरत् लवणं सेधवसा मुद्रागव्यं वदधिसार्धं यी पयानुधनं
 सारं वपनसाग्रहरीतकी नितिशीजीरकं वैवनाशिकपिप्पली कदली लवणं धात्री फलान्मुगदमे राम ४०

क्षवं अतैलपकं भुनक्त्या हविष्यान्तं प्रवक्षते इति स्मृताः पुक्ताः स्मृत्यन्तरेपि हविष्यमुपवासाख्यासद
 नुब्रूहिहयः स्मृताः मायकोदवोगारादीन् सर्वालोभे विवर्जयेत् इति अग्निपुराणा श्रीहिषाष्टिकमुद्राश्च क
 लायाः सविलंपयः श्यामाकां अघनी वारागाधूमाद्या ब्रते हिताः कृष्णाडालावुकं दंतकापालकाज्या
 त्तिनकात्यजात् मधुमांसं बिहायान्यत्वेन च हितमीरितीति हेमन्ते भवं हेमंतिकं सितं श्वेतं ननु कल
 पीतादिवर्णं तिलमांसिकाशाकं विनायः कालशाकं पूर्वदिशा प्रासिद्धं केमुकं कंदविशेषः तद्वति
 रिक्तं नागरं भुंटी लवणीहफरी खडीति प्रसिद्धा ज्योतिनकाकाशातकी गोरोगारश्मयः ततः स
 कादव्याघातः संकल्पं कुर्यात् नथाववराहपुराणा गृहीत्वा दुर्वरं पात्रं वा रिप्पली मुदधुखः उप

२॥ वासंतुष्टीयाद्यहोर्ध्वधारयेदिति त्र्योदुंबरंताम्रपात्रं गृहीयात्संकल्पयेत् तत्रमंत्रमाह विष्णुः एका
 दश्यानिराहारास्थित्वाहमपरेहनर्तनोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत इत्युच्चार्य ततो विद्वान्य
 प्याजलिमर्थापयति ततस्तत्पात्रगतं जलं पिबेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण विजिह्मनाभि मंत्रितं उपवा
 सफलं प्रसूयः पिबेत्पात्रगतं जलमिति विद्वत्कादश्युपवासोत्रो संकल्पः विद्वापवाससंकल्पः
 दिनं त्यक्त्वा समाहितः रज्जोसंपूजयेद्द्विजं संकल्प्य तदा वरत इति नारादीयात् अर्द्धरात्रानंतरं द
 शमीयुक्ताचिदेकादशी नदामध्याह्नापरि संकल्पः दशम्यासां दूषणं अर्द्धरात्रान्तरात् वर्जयेच्च रामः
 रथामात्संकल्पार्चनयोर्ध्वं सदनं वचनात् द्वादशी कर्त्तव्यमाह कात्यायनः प्रातः स्नात्वा हरिपू ४२

त्वउपवासं समर्वयेत् अज्ञानातिमिरांधस्य ब्रतं नानकेनाव प्रसीदमुमुखेनाथज्ञानदृष्टिप्रशेभ
 व मंत्रं जपित्वा हस्य निवेद्योपाधरां वृत्ती द्वादश्यापारणं कुर्यादज्ञं यित्वा ह्युपादकीमिति स्नान
 कसोदानां च न रहितं मुपवासमात्रं कुर्यात् तदुक्तं कूर्मपुराणे काम्यापवाससंप्राप्तिं त्वेतरामृतं सू
 के तत्र काम्यं व्रतं कुर्यादानां च न विवाजितमिति वराहपुराणे सतके तु नरः स्नात्वा प्रणम्य मन
 साहृष्टं एकादश्यां न भुञ्जीत व्रतं भवं न लुप्येत मृतके पिनभुञ्जीत एकादश्याः सदानरः द्वादश्यां
 नुसमं श्रीयात् स्नात्वा विष्णुं प्रणम्य वेति तत्र परित्यक्तं देवार्चनं भूतकान्तं कुर्यात् तदुक्तं भक्त्यप्र
 राणे सतकान्तिनरः स्नात्वा पूजयित्वा जनार्दनं शनंदत्वा विधानेन व्रतस्य फलं भूयुत इति स्त्रीणां

शिव

ज्ञादशीनेपिब्रतस्यत्यागः किंतु देवार्चनादिरहितं सतकादाविबोपासमानं कार्यं तदाहपुनस्त्यः एका
दृष्ट्या न भुंजीत नाशिरुद्धरजस्यपि इति अथ संगापि संश्रुते पिरजसिनत्याडपद्मादशीब्रतमिति स
त्यब्रतोपि आरुद्धदीर्घतपसां नाशिराण्यदुज्जो भवत् ननु ज्ञापिब्रतस्य स्यादुपराधः कदाचनेति अ
ध्वनंतरे देवार्चनादिकुर्यात् तथा वस्मतिः स्नात्वा भर्तुं श्रुत्वा इति प्रज्ञा स्यात्परिवारणो पंचम इति
अद्वयाद्देवेष्वेव कर्मणीति नित्यापवासप्रकारेणियुद्धरस्यभिहितः अथ नित्यापवासीव्रत
सायंप्रातर्भुजिक्रियां वर्जयेत् मतिमान्विप्रः संप्राप्ते हरि वसिष्ठेति व्रतवैवर्तेपि इति विज्ञाय कुर्वीता ४२
वश्यमेकादशीब्रतं विशेषनिपमासक्रौत्थहरात्रं भुक्तिवर्जितः निगृहीतेन्द्रियः श्रद्धासहयोगो

विद्युतत्परः उपोष्येकादशीपापान्मुच्येत नात्र संशय इति द्वादशीकृत्यमाह कात्यायनः प्रातः स्ना
त्वा हरिं पूज्य उपवासं समर्पयेत् अज्ञानेति मिश्रं धस्य ब्रते नानेन के शब्दः प्रसीद सुमुखानाथज्ञान
दृष्टिप्रदो भव मंत्रं जपित्वा हरये निवेद्योपाधेणो व्रती द्वादश्यापारणं कुर्याद्वर्जयित्वा ह्युपादकी
मिति यद्वा द्वादश्याश्रवणनक्षत्रे भुङ्क्तेकादशीमपि परित्यज्य द्वादश्यामेवोपवासं दित्याह श्रव
णेन पुनर्वाचित्याद्द्वादशीसाहिविज्ञेयः स्मार्त्तंश्चापोषणीया स्यान्मज्जेदेकादशीतदा ४२ न
थावनारदीये भुक्त्वा वायदेवा कृत्वा द्वादशीश्रवणां व्रिता नयोरुपापवासश्च त्रयोदश्या
नृपारणमिति नयोः भुक्त्वा कृत्वा द्वादश्याः एतच्च उपवासद्वयसमर्थं प्रति समर्थं रूपवासद्वय

यंकुर्यात् तदावजलप्राशनेनपारणं अथोन्नातितन्त्रेवासितनेवानशितमितिअनुयाजल
 प्राशनस्यानशितानशितोभयत्रैतौनयोक्तेः यदावपारणादिनेकलामात्रंदंमात्रेदुद्वयैवा
 द्वादशीतदातन्मध्यवपारणाकार्या तदुक्तंनारदीये अत्यायामपिद्वादश्यामहोदये स्ना
 नार्चनक्रियाः कार्याः दानशोभादिसंयुता महाहानिकरीहेतुद्वादशीलंधितानरेः करानिबभूव
 रणमस्नोतचसरस्वतीति स्मोदपि यदाभवदतीवाल्याद्वादशीपारणादिने उपकालेइ
 यंकुर्यात्प्रातर्मध्याह्निकंचतुर्दशिति उपवासवतीदम्यव्रतसार्द्धमुद्धृतेकैः सप्तभिर्दशमीवि
 द्वाविनामेकादशीत्यजत ४४ तथाचद्वादशीकल्पे पूर्णाविद्धादिनाईननंदीष्टणामपि

रामः
 ४३

सतेतयदीच्छेदात्मसंतानंनियमेनबनुर्धपीति नपोषितंचनर्त्तवेनैकभक्तमयावित्तंनंदाया
 पूर्णाविद्धायांकुर्यादैश्वर्यमोहितइति दिनोईनसार्द्धसप्तमुद्धृतेरित्यर्थः अतएवदिकपंच
 दशभिस्तैर्यतिप्रागुदाहृत इतोन्मूनेवेधनुतिथ्यंतरवन्मध्याह्नादिव्याश्यानिर्णयशतेसंक्षे
 पः इत्येकादशीनिर्णयः अथद्वादशीनिर्णयमाह द्वादशीपूर्वविद्धेवनिखिलेयुवनेनधिपिरू
 देराद्वादशीमुक्तेनियुग्मवाक्यादित्यर्थः अथश्रवणाद्वादशीनिर्णयमाह अत्रद्वादश्यांश
 त्यश्रवणयोगपिश्रवणाद्वादशीप्रयुक्तमुपवासादिभवति द्वादशीश्रवणस्पष्टाकल्पा
 पुरयनमातिथिः ननुसातेनसंयुक्तातावत्येवप्रशस्यतइति तत्रचविद्धाधिकादिनइय

अवगायोगेस्कादशीयुताया स्वा द्वादशीश्रवणस्पष्टास्पष्टामेकादशीयदि संस्यवैलवोयोगोविलुप्तं
 खलुसंज्ञितः उपाध्यविधिर्वेत्तवैतः संज्ञीणकिल्लिखः प्राज्ञापनुत्तमोसिद्धिपुनरुत्तिदुर्लभमि
 तिमात्स्यात् तत्रेणवतदास्कादशीद्वादशीप्रयुक्तमुपवासद्वयम् तत्रेवयदाश्रवणमकादशीस्पष्ट
 द्वादशीस्पष्टातिनरातिप्राशस्ममुक्तंनारदीये संस्पृश्येकादशीराजनद्वादशीयदिसंस्पृशत श्रव
 णाज्यानिषांशेष्टंवल्लहत्यांयपोहनीति यदाभुडाधिकायादिनह्येयिअवणयोगः संचानरदिनए
 सबउदयकालीनरुदोन्नरायाह्या तथाचवृहन्तारदीये उदयव्यापिनीयाह्याश्रवणद्वादश्वनइति शी२
 यदानुद्वादश्याःश्रवणयोगएवनास्ति किंतुएकादश्याएवतदातस्यामपिश्रवणद्वादशीप्रयुक्तवत राम
 ४५

कार्यं तदुक्तंनारदीये यदानश्राप्यतेर्सेमेद्वादश्यावेलेकचित् एकादशीनरापोष्याव्यापहीश्रव
 णान्वितेति विद्वाधिकायाअपित्तदिनेश्रवणयोगाभावश्रवणयोगवतीविद्वाधियाह्या
 दशम्येकादशीयन्नसानोपाय्यार्भवतिथि श्रवणाननुसंयुक्तामाभुभासर्वकामेदतिवह्निपुर
 णात् तराज्येकादश्युपवासस्येतनसद्वर्तव्यमेव यदास्वेकादशीद्वादश्युपवासोदिनभेदेनप्रा
 जुतस्वदाशक्तेनहयमपिकर्तव्यं एकादशीमुपोष्येवद्वादशीमप्युपाख्यत ननत्रविधिनापः
 स्यादुभयोर्देवतंहरिरितिभविष्यान्नरात् यलुद्वादश्यांतरेउपसंक्रांतकतिविद्धर्षव्यापिश्रवण
 द्वादशीव्रतयोगउपवासहयासमर्थानिश्रयाब्रह्मतेकादशीव्रतसंकल्पः पञ्चान्नवासमर्थः

ससंकल्पितमेकादस्युपवासविधायश्रवणद्वादश्यांत अष्टकं विष्णुपूजादिकं विधायभुंजी
 त संकल्पवाधप्रसंगाच्छिवादिविशेषप्रसंगाच्च तदुक्तं मत्स्यपुराणा द्वादश्यां भुक्त्वमक्षत
 नक्षत्रं श्रवणं यदि उपोष्येकादशीति तत्र द्वादश्यां पूजयेत् हरिप्रतिमिति हरिपूजां भवकुर्यान्न त
 पवासमित्यर्थः उपवासकरेणानतर्दंगं हरिपूजायाः श्रावणत्वादनाद्विधिवेयर्थ्यात् यस्मिन्तादृशः
 प्रागवनिष्ठितोपवासद्वयासामर्थ्यः सकाम्यनित्यस्य वाधकमिति न्यायिन श्रवणद्वादश्या
 मेवोपवासं कुर्यात् तदुक्तं नारदीये उपोष्यद्वादशी पूर्णविष्णुर्वर्क्षामंयुता एकादस्युद्वेप
 रणं नरः प्राप्नोत्यशंसयं वाजपयितथायज्ञकर्महीनापि दीक्षितः सर्वफलमवाप्नोति अस्मान् रामः
४५

पशुतोषिसन्निति तथावत्तत्रैवोपसंहरयंथे एवमेकादशी भुक्त्वा द्वादश्यां समुपोषणात् पूर्ववास
 जंजुणं सर्वमाप्नोत्यशंसयमित्युक्तं पारणलेनैव तसंचेधियारणादिनेत्रभयानि च तौ उभयांतरी
 मुख्यः पक्षः अत्यंततदतिगोणः श्रवणद्वादशीव धवासरयुक्तातिप्रशस्ता श्रवणद्वादशीया
 गजुधवासयदा भवत् अत्यंतमहती तस्याद्वादशस्य प्रकीर्तिते विष्णुधर्मात्तरे भोद्व्यत्यंतफल
 समाप्तिभाद्रपदे भुक्त्वा द्वादशी श्रवणां विता अत्यंतमहती तस्यादत्ते भवति वाक्षयमिति स्कंदप
 राणात् अस्यासंगवत्त्वानादिकं कार्यं स्नानं जप्यं तथा दानं होमं आहुं सुएवर्चनं सर्वमक्षय्यफल
 दंतस्यां भृगुकुलोद्दह तस्मिन्नेव दिने यस्मिन् स्नातः क्वचन संगमे संगंगा स्नानं तत्र मफलं प्राप्नोत्यश

यं श्रवणसंगमाः सर्वपरव्युष्टिप्रदासदा विज्ञेयाद्वादशीमुक्तबुधवारविशेषतश्च निवेद्युधर्मात्तरैत
 इतिद्वादशीनिर्णयः - अथत्रयोदशीनिर्णयमाह अल्कित्रयोदशीपूर्वापरकृत्वात्रयोदशी ५५
 त्रयोदशीप्रकर्तव्याद्वादशीसाहतामुनेइतिब्रह्मवेवर्त्तात् इदंवा अल्कित्रयोदशीविषयकमेव य
 क्षयमीशमावास्याकृत्वापक्षेत्रयोदशी एताः परपुताः पूज्याः पराः पूर्वपुतातथेति निगमैक
 क्षत्रयोदश्याः परकिञ्चित्तिः अलोभसाधिपूर्ववर्षानंगत्रयोदशी द्वितीयदिनात्रिमुदूर्तीला
 लेसाधिकृत्वापि अन्नंगत्रयोदशीमागशीर्षकृत्वात्रयोदशीपूर्वानंगत्रयोदशीरंभात्रयोदश्या
 पूर्वसंयुताइतिविशेषतःपिसंबर्त्ताक्तिः या अल्कागृह्यतपूर्वागृह्यतासापरालिक्ती ८६ न राम ४६

यादशीप्रकर्तव्यायाभवेदापराहिकीतिस्कांदात्इत्यर्थः इतित्रयोदशीनिर्णयः चतुर्दशीनिर्णयमाह
 चतुर्दशपक्षराशुल्कापूर्वाकृत्वाचतुर्दशीचतुर्दश्यापूर्णमिति युग्मवाक्यात् कृत्वापक्षेष्टमीवैवक
 क्षपक्षचतुर्दशी पूर्वविद्वानुक्तव्यापरविद्वानकार्हीवित् इत्यापरत्वेवचतुर्दशीत्यर्थः उदयेद्विमु
 र्त्तापियाहानंतवर्त्ताथेतिः ८७ भाद्रपदचतुर्दश्यामनंतवर्त्तं तत्रमध्याह्नव्यापिनीग्राहा मध्या
 ह्नभाज्यबलायासमुत्तीर्यमस्तिरे ददशीशीलासाखीसप्तहोराकृत्वासप्तो चतुर्दश्यामर्चयंतंभ
 न्यादेवंपृथक्पृथगितिनीहसदर्शनादिनिकेचित् तन्निरासार्थमिदमुच्यते देवदुदयिकीया
 हेतिवचननयुग्मशाखादिभिश्चादयव्यापिन्यास्त्रिमुदूर्तीयाद्विमुदूर्तीयावाग्रहणमुच्यते ३

निशेतेन मध्याह्नस्य विधानाभावात् तत्कल्पनस्य च प्रत्यक्षवचनविरोधः नुवितत्वादिति भावः अपवा
 दमाह अल्कापि रात्रियुक्ता स्यात् अत्र श्रावणमासयोः मध्याः श्रावणमासस्य अल्कायास्तु वतुर्दशी।
 सारात्रिव्यापिनीयाद्यापरापूर्वाह्णमिनीति बोधायनोक्तिः परामासांतरवर्तिनी अल्कवतुर्दशीत्य
 र्थः क्वचिदपवादमाह अल्का सर्वापि पूर्ववद्यदि स्यादापराह्णिकी पूर्वदिने पराह्णव्यापत्वात्
 अल्कवतुर्दशीपि पूर्ववदेत्यर्थः तदुक्तं कोद वतुर्दशीतु कर्तव्यात्रयोदश्यायुताविभो मम भक्तं मे
 हावाहा भवेद्यावापराह्णिकी दर्शकिं दानकर्तव्या राका विद्धा कदाचनोति अत्र मम भक्तैरिति न
 गाह्णिवतुर्दशी विषयत्वदृष्टव्यं अथ शिवरात्रि निर्णयमाह प्रदोषवानिशीथे वाह्यो वा रामः
 ३१

यास्मिमा भवेत् शिवरात्रि व्रते तत्र द्वयोः सप्ताप्रवृत्तये २५२ तदभावे निशीथे कव्यापिनी परिगृह्यतां तस्याश्वासं
 न्वेयास्या प्रदोषव्यापिनीतिथिः प्रदोषति त्रयोदशपक्षगते नैर्त्यवतसृष्टवनोदिय भूतविद्वानुयातत्र शिव
 रात्रि व्रते वेरत इति वायुपुराणात् प्रदोषव्यापिनीयाद्या शिवरात्रि वतुर्दशी रात्रौ जागरणाय स्नानस्मा
 नांसमुपाययेति स्मरणाच्च निशीथे वधो नारदीय अर्द्धरात्रमुतायत्र माघकृष्णवतुर्दशी शिवरात्रि व्रते तत्र
 माघमध्यपूर्णे त्वेवमिति तथा माघकृष्णवतुर्दश्यामादिदेवामहानि शिवलिङ्गतयोद्भूतः कोष्ठिसूर्य
 समप्रभः तत्कालव्यापिनीयाद्या शिवरात्रि व्रतेतिथिरिति शासनसंहितोक्तेश्च एवं सति एकस्मिन्नेव दि
 ने प्रदोषनिशीथो भयव्यापिनी तत्र व्रतं कार्यं दिनद्वयपुण्यव्याप्तिस्तदभावश्चासंभवा यदा पूर्वद्युर्निशी

भव्याभिः परेद्युः प्रदोषव्याभिस्तत्र योदशी योगस्य प्रशस्तत्वात् पूर्ववत् नदुकं स्कादे जन्माष्टमी राहणी च
 शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविदेव कर्तव्यातिथिर्भोतचपास्यामिति तथाप्यपराणां अर्द्धरात्रात्परस्तावे
 ज्ञायायोगायदाभेवत् पूर्वविदेव कर्तव्या शिवरात्रिः शिवप्रियोरिति यदा पूर्वद्युर्निशीथ्या इव प्रवृत्ता
 परेद्युः क्षयवशाच्चित्रीयादर्वागवसमाभानदा पूर्वद्युः प्रदोषानिशीथ्याभ्यां संध्यासंभवात् परेद्युः प्र
 दोषव्याभिः कस्यासंज्ञावावपरविदेवयाही नदाभिप्रत्यस्मर्यते माघासितेभूतदिने कदाचिदुपेनियोः
 गंयदिपंचदश्याः जयाप्रयुक्ताननुजानुकर्याच्चिबस्यरात्रिधियरुच्चिबस्य यदा पूर्वद्युः प्रदोषा इव
 प्रवृत्तावतुर्दशी परेद्युः क्षयवशात्प्रदोषात् पूर्वमेव समाभानदा पूर्वद्युरवनिशीथ्याभित्वात्त्याद्या एव

राम
 ४८

वदिनद्वयेपि निशीथ्याभोतद्व्याभौ च प्रदोषव्याभिर्नयाभिकादिनद्वयेपि प्रदोषव्याभौ तद्व्याभौ च नि
 शीथ्याभिर्नयाभिका एकस्मिन्दिने एकैकयाभौ जयायोगाज्याभिक इति पारणानिर्णयमाह
 तिथ्यनेपारणायामत्रयादर्वाक्स्तमापने अस्य वा पारणं भानरस्यतिथ्युपवासवत् ॥ कृष्णाष्टमी स्कंद
 षष्ठी शिवरात्रि वतुदशी एताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्यनेपारणं भवेदिनिस्कादवचनस्य उपाधेण वतुर्द
 श्यावतुर्दश्यावपारणं कृतेः सुरुतलेस्तेष्वलभ्येत वाथवानवेत्यस्यैवैव्यवस्थेत्यर्थः पंचदशी निर्ण
 यमाह पूर्वविदेव सावित्रीव्रतपंचदशीतिथिः भूतविद्वानकर्तव्याश्चमावास्यावप्रार्णमा वर्जयित्वा
 अनुविष्टसावित्रीव्रतमुन्नममिति ब्रह्मवेवर्त्तात् यदा त्वष्टादशादशावतुर्दशी तदा सावित्रीव्रतमपि परे

आह नात्रोष्टादशार्धतस्यस्यश्चन्नपरहनि २२ भूतोष्टादशानाडीभिर्भूयंतुन्नरांतिथिभितिवचनादिनि
 भावः व्रतांतराणिनुपशब्दायामिवेत्याह व्रतांतराणिसर्वाणिपरहन्यवसर्वदा आह निर्णायमाह
 आदिपराङ्कालीनादशीआधिकवन्मत २३ अपराहः पितृणाभितिवचनादित्यर्थः दिनद्वयेप्येकदे
 कोट्योत्राशोमहत्वनः अपराहः केदशेदिनद्वयेपिहृत्तोआधिकैकदेशाव्यापिनीयाद्येत्यर्थः एकदेशा
 समव्याप्तो आह तत्सत्त्वेनैवदेशेनक्षयेपूर्वान्पथानरा २४ सर्वादिवचनादिनिभावः कृत्स्नव्याप्तोद्व्या
 र्क्राहः त्ररांतिथिरुदितः दिनद्वयेपिसकलापराहव्याप्तोतिथिरुदिवशादुत्तरेत्यर्थः सात्त्विकमिदं
 वस्थास्यान्त्याच्चदपराहयोः पूर्वद्युःसाधिकः कुर्यादुत्तरद्युर्निरातकः २५ उभयत्राप्यपराहः सर्वा ४८

सात्त्विकान्तिकव्यवस्थाभवेत् तामेवदर्शयति पूर्वद्युरिति तदाहजाबालिः अपराहद्वयव्यापियदिदर्शति
 विक्षेपे आहिताग्निः सिनीवालीनिरग्यादः कुहूमतेति सिनीवालीदृष्टवंशरैवकुहूर्नदृष्टवंशउत्तरस्य
 र्थः निरग्यादरित्यादिपदानस्त्रीश्रुद्वयोरपिग्रहणं तथाबलागाक्षिः सिनीवालीद्वितैः कार्याः सात्त्विकैः पि
 तृकर्मणि स्त्रिभिः श्रुद्वैः कुहूकार्या तथाबान्तिकैर्द्वितैः इतिपंचदशीनिर्णयः अथेष्टोपर्वनिर्णयमाह
 पर्वप्रतिपदाः संधिर्धर्मव्याहृतानतः परा अवाधारंनंपूर्वदियागः संधिदिनमेवत् २६ उर्वमभ्याहृतः संधा
 वन्वाधानंनुनदिने इष्टिपरादनकुर्यादन्यवाजसनेयिनः २७ अन्वाधानमनियग्रहणव्यापारभः पूर्व
 द्युरग्निष्टूतानिउत्तरमहत्तरमहर्त्यजतीतिज्ञापथश्रुतः यद्यपिसंधोयजेतेतिश्रुत्यासंधिकालएवया

गकालः प्रतीयते तथापि संधि मभितो यजेत निश्रुतः संधिपूर्वापरकालयागप्रयोगकालः अतस्त्वयाभायनः
 स्रष्टुमत्वात् संधिकालस्य संधिपूर्वगयउच्यते साभीष्यधिमयं प्रादुः पूर्वगाङ्गापरगवनि एवं व्रीने। आनाय
 वलस्य यागस्य वनराविदुः द्वावंगादन्तर्जदस्यो यागववनकर्मणीति भोगाक्षिवचनात्प्रावगायायुधमा
 पवत्सस्यान्वाधानस्य कालः यागस्य वत्प्रावगाः पर्ववतुर्थीशामाग्यप्रतिपदं प्रावगाकालः अन्वाधाने
 पर्ववतुर्थीश्रावत्यः यागवप्रतिपदं तृतीयश्रावत्यः यदा प्रतिपदं संप्रतिपदं नवनमंदरः स्रष्टुमत्वात्
 सिः प्रवीह्वाणमभ्याङ्गयदि पर्वसमाप्यते उपोष्यात्तत्र पूर्वद्युनदस्यो गङ्गायते अथ गङ्गायवार्तित्रि
 यदिसर्वसमाप्यते उपोष्यात्तस्मिन् नरनिश्चास्यतयागङ्गायतर्ति उपोष्य अन्वाधोपत्यर्थः अत्रमया

रामः ५०

ध्याङ्गादिवाद्ययोगिकाः ननु पर्ववाविभागा अथोपानपादिभाषिकाः तन्नाक्रममभ्याङ्गादित्योगावर्त
 नमभ्याङ्गादित्यर्थः तद्वर्तनरभागा प्रवीह्वापराह्वाकाशे। अयं निर्गोयामाध्यादिनीयभिन्नानामित्यार
 अत्यतर्ति वात्तमेनपिभिन्नानामित्यर्थः वात्तमेनपितंप्रत्यार गन्तुवात्तमेनपीत्यानस्यसंधिर्नातु
 रा नवाप्यन्वाहिनिः किंतु सदा संधिर्दिनस्मिन् अतववनद्वारव्यर्थमप्रकारः मध्यादिनात्स्यादह्ना
 ययस्मिन्नाक्रमणः संधिरियंततीया मावर्तिका वात्तमेनपिमत्यानस्यापुप्याप्यारपरद्युशिरति
 यानेननाह्वांसमनमयादवाक्यदासंधिभवति नदाह संधिमतीतिथिः प्रथमारात्रिसंधि अन्तातिथिर्दिनी
 या उभे अथः पर्वह्वांसंधिमतीपवतिथिस्तृतीयावर्तिका भवति तस्यात्तृतीयातिथोपर्वकालस्यात्य

गकालः प्रतीयते तथापि संधिमाभितो यजेतेति श्रुतेः संधिपूर्वापरकालियागप्रयोगकालः अतस्त्वबोधायनः
 सूक्ष्मत्वात्संधिकालस्य संधिर्विषय उच्यते सामीप्यविषयं प्रादुःपूर्वणाद्रूपरेणैव नि एवैव त्रीनां ज्ञानाप
 वस्तस्य यागस्य वतुराविदुः द्वावशादुत्तरजदस्यो यागवचनकर्मणी नि भोगाक्षिवचनात्पार्वणाशययमो
 पवस्तस्यान्वाधानस्य कालः यागस्य चत्वारोऽंशाः पर्वचतुर्थीशामारभ्य प्रतिपदंशत्रयंकालः अन्वाधाने
 पर्वचतुर्थीज्ञावर्त्यः यागवप्रतिपत्तुर्योऽंशवर्त्यः यदा प्रतिपदे संश्लेषेति तदनेव संदेहः खंडलेन लोगा
 क्षिः पूर्वाह्ने वाचमध्याद्रियदिपर्वसमाप्यते उपोष्यात्तत्र पूर्वद्युस्तदहर्त्यागइध्यते अपराह्ने च वारात्रो रामः
 यदि पर्वसमाप्यते उपोष्यात्तस्मिन् न ह निश्चोक्षेते यागइध्यत इति उपोष्य अन्वाधोपत्यर्थः अन्नमध्या ५०

ध्याद्रादिवाद्योगिकाः ननु पर्वधाविभागाश्रयणो न पारिभाषिकाः तेनाद्रोर्मध्यमध्याद्रादित्येगेनावर्त
 ने मध्याद्रादौ शब्दार्थः तत्पूर्वाक्षरभागो पूर्वाह्णपरार्द्धादौ शब्दार्थः अयं च निर्णयो माध्यादिनीयभिन्नानामित्याह
 अन्यत इति वाजसनेनपि भिन्नानामित्यर्थः वाजसनेनपि तं प्रत्याह यस्तु वाजसनेनोपीत्यान्नस्य संधिर्दनात्
 रा नवाप्यन्वाहिनिः किंतु सदा संधिर्दनादिसा २८ अतवचनद्वारव्यार्थसंग्रहकारः मध्यादिनात्स्यादहर्त्या
 ययस्मिन्नाकर्षणः संधिरियंततीया सारवर्धिका वाजसनेनपि मन्वातस्यामुपोष्याद्यपरेद्युशिष्टरिति
 आर्वेर्तनाद्ब्रह्मस्तमयादवीक्यदासंधिभवति नदाह संधिमतीतिथिः प्रथमारत्रो संधिश्चेत्सतिथिर्दती
 या उभेऽप्येष्यपूर्वाह्ने संधिमतीपवतिथिस्तृतीया संधिभवति नस्यात्तृतीयतिथोपर्वकालस्यात्य

त्वासारवर्षिकाल्पितुम्यने शास्त्रांतराध्यायिनामीदृशो विषये पूर्वदुरन्वाधानादिकं संधिनिधाविधिः वाज
 सनेयिनानुसंधिनिधावन्वाधानं उन्नरतिथाविधिः एवं सनिवाजसनेयिनानं कापिसंधिदिनात् पूर्वदुर
 न्वाधानादिकमस्ति सायं विशेषः सायं विशेष आर्जननतः पुरायायरासंधिर्भवति तदा वाजसनेयिव्य
 तिरिक्तानां पर्ववतुर्थांशोदधिः प्राप्नोति तत्र विशेषमाह गार्ग्यः प्रतिपद्यप्रविष्टायोयदिविधिः समाप्यते
 पुनः प्रणीय कृत्स्नविधिः कर्त्तव्यायागविन्नेमरिति नन्वपरारू संधो प्रतिपद्यतुर्थांशस्य यागकालं प्राप्नोति
 तत्र निधिर्द्ध नयत्वं चतुर्थं यागः प्रतिपद्यत्कचित् रक्षां सितहिलपेनी शुनिरया सनातनी स्मृतः अतस्मा
 द्द्वयोविषययाग एव लुप्यते निवेन्नेवं वृद्धातातपन प्रतिप्रसवाभिधानात् संधिर्यद्यपरारू स्यादागं एमः
५१

प्रातः परादिकुर्याणः प्रथमे भागे वतुर्थापि न दृश्यतीति एवंतर्हि एवंतर्हि प्रतिषेधो निर्विषयः स्यादिति चेन्मैवं
 सद्यकालविषये वरितार्थत्वात् तदाह कात्यायनः संधिश्च त्संगवाद्वात्वं प्राक्चेदावर्त्तनादेवः सापेक्षमासीनुवि
 ज्ञेयासद्यः कालविधो निवेशिति अनेन संधिदानात् पूर्वदुः प्रातर्मन्वाधानं संधिर्दिनं उच्यते तदेतदाह सांक्षि
 त्संगवाविधोतिथिः ९९ संधिर्निर्णयश्च न यथास्थितरीत्या किंत्वयत्याह दृष्टिः प्रतिपदोयास्तितदध्वं पर्व
 तिाक्षिपेत् क्षयस्याद्धं तथा हित्वा संधिर्निश्चीयतां सदा १०० तिथिः परस्मात्तदधिकारमुयास्युन्मनानथेवा
 प्यधिकारमुनासां अद्धं वियात्पवनथाप्रयात्पे जोसेवहृदो प्रथमदिननदिनिवचनादित्यर्थः अमावा
 स्यायां विवाधमाह शातातपः द्वितीयात्रिमुद्गूर्तावै प्रतिपद्या परारू की अन्वाधानं चतुर्दशंपरतः सा

मदर्शनान् इति सोयंविशेषोनाश्लायनायस्त्वंविषयः किंनुबोधायनमतानुष्ठीयविषयइत्याह बोधायनम्
 नेदर्श आहंवेष्टिर्विशिष्यते द्वितीयात्रिमुद्रुक्तोचित्यनिघापरालि की १-अन्वाधानंवनुदर्श्यादर्शस्वत्यापि
 वर्जयेत् दर्श आहंनदाकार्यमितिबोधायनोदितं २-अतएवबोधायः द्वितीयात्रिमुद्रुक्तोचित्यनिघापरालि
 की-अन्वाधानंवनुदर्श्यापरतःसामदर्शनान्न वनुदर्शीवनुवेर्यामा-अमावास्यानदृश्यते श्चोभूतेप्रतिप
 चेस्यात्पूर्वोत्तेवकारयेत् वनुदर्शीनुसंपूर्णाद्वितीयाक्षय्यामिनी वनुर्गिष्टिमावास्याइतकव्यादिकी
 क्रियति एतेषांवननानामयमर्थः आह्वननुदर्शीसंपूर्णा-अस्तमयादवर्गमावास्यास्वत्यातनएव
 पराह्व्याभ्यभावा आह्वयान्वाधीनायवार्ध्वार्करीत्या यद्यपिनिमित्तभावेनभजते तथापिप्रतिपा रामः
 ५२

द्विद्वितीयायोसत्यांवनुस्पमानत्वात्तर्दनेवेष्टेनिषिद्धत्वात्प्रतिपद्युतायाममावास्यायामिष्टिः स्वत्यामावा
 स्यापेतायांवनुदर्श्या आह्वान्वादानादिकंकर्तव्यमिति तथावबोधायनोक्तं यदावनुदर्शीयामंतुरीयमनु
 पूरयेत्-अमावास्याक्षीयमाणातेदेवआह भिष्यतइति वंददर्शनोपेतायांभुक्तप्रतिपदियागानुष्ठाने
 आयश्चिन्माहकात्यायः यजनीयेहसामश्रद्धास्त्रयोदिशिदृश्यते नत्रव्याहृतिभिर्हृत्वादंडदधाद्विजा
 नयइति स्मृत्यन्तेरपि-अर्वागस्तमयाद्यत्रद्वितीयातुप्रदृश्यते तत्रयागंप्रकुर्वीतविष्टेदेवाः पराश्रवाइतिप
 नुयदहःपश्चाच्चंद्रमाभ्युदेतिनदह्यजनिमालोकानसुदतीतिश्रुतिवचनंचंददर्शनदिनोपयागकर्तव्यतावो
 धकंतदोद्यनातिरिक्तविषय इतिप्रकृतिनिर्णायः-अथाविकृतिकालोनिवृण्यते इत्यादिविकृतिःसर्वा

पर्वण्येवेति निर्णयः आदिनापञ्चम्याग निर्णयः पर्वण्येवेति यद्व्यापञ्चम्यामिनवायज्ञेन सोमावा
 स्याद्योयोर्णमास्यावार्यज्ञेति वचनेन द्वादशकालस्वस्य बाधादित्यर्थः तत्र विशेष्यं कात्यायनोक्तः आवर्त
 नाः आकस्यदिवर्षसंधिः कृत्वानुतस्मिन्नकृतिर्विकृत्याः तत्रैव यागः परतोयदित्यान्तस्मिन्निकृत्याः प्रकृतेः परेद्यु
 रिति आवर्तनेन तः परावापर्वसंधिसंधिदिने प्रकृति कृत्वा पश्चादिकृतिः कर्तव्याः यथावर्तवर्तनात्परतः संधिः
 तदा केवलविकृतियागः संधिदिने कर्तव्यः प्रकृतियागस्तु संधिदिनात्परेद्युरनुष्ठेय इत्यर्थः आवर्तनेन ततः पूर्व
 कालेन तः परकाले वा संधिरित्यनेद्युसंधिदिने एव विकृतेरनुष्ठानं प्रकृतं सुखीकरीत्या संधिदिने परेद्युर्वा
 दानुष्ठेयवतिष्ठत इति इति विकृतिकाल निर्णयश्चतुर्थप्रकरणे संपूर्णं पंचप्रकरणार्थमाह पंचमं प्रक

राम 43

रणे पूर्वार्द्धे भादिविनिर्णयः उत्तरार्द्धे कालभेदात्कर्मभेदोपदर्शनं तत्र पूर्वार्द्धे तक्षत्रादि निर्णयः आदिना यागकरणानि
 र्णयः संप्रदः उत्तरार्द्धे तु कालविशेषाणां कर्मविशेषाणां निरूपणमित्यर्थः यस्मिन्नस्तमियाद्वा नुतन्तक्षत्रमुपाधेया
 मुख्यतस्यासंभवे तु गृहीतव्यं निशीथयुक्तं नक्षत्रस्य दिनहये पिसत्वयस्मिन्दिने अतमयव्याभित्वं तत्र तन्निमित्त
 कृत्वा पवासः कार्यः अयं मुख्यपक्षः तदसंभवे तु निशीथव्यापि याद्यमित्यर्थः उपाधिर्नक्षत्रं यस्मिन्नमियादिविः
 युज्यत यत्र वारामनिशीथवाशिनासहति विद्युधर्मान्नरत अतमयनिशीथोभययोगत्वेति प्रात्रात्य एवं च यदा
 पूर्वद्युः केवलनिशीथयोगः परद्युः केवलान्तमययागानदा परेद्युर्वापवासः निशीथवाशियोगस्तु ज्ञातिः
 शास्त्रप्रसिद्धि एव बोध्यः न तु लौकिकः दिनहयप्यस्तमययागाभावे निशीथयोगे पूर्वद्युर्वापवासः उपवासस्य
 दक्षस्यातद्धिनेकैकभक्तयोः उपवासमियाद्वा निशीथनिर्णयस्तादृशानक्षत्रनिर्णयस्तादृश एव नैकैकभक्तयोः

तस्यापरिग्रहत्रयं दृष्टिर्भवति तदाह त्वदिनव्याप्तभद्राया अभवोपि एकदेशव्याप्तेः सद्वावदुपवासो नुष्ठेयः अन्यथे
यनेनैकदेशव्याप्तभावोपि विवक्षितः तस्मिन्त्यक्षे समनंतरातीतवचनादिनद्वयेष्वेकभक्तं कार्यं यत्तु भद्रावतंसंक
व्याहो राजमुपोधितुं न शक्यात् असौ भद्रा युक्तघटिका मुभोजनं परित्यजेत् भद्रारहितकाले भुक्त्वा पितृपवासा
न हीयते तथा च भवित्वा तत्रैष द्यते स्नातः संप्रज्यतामेव ब्राह्मणं च स्वशक्तिः ततो भुंजीतराजेन्द्रयावद्भद्रान्
तायते अथवा तेपि भद्रायाः कामतो वा गतः भुवि न किंचिद्वक्ष्येत् सोऽपि यावद्भद्रा प्रवर्तत इति अहश्चरमभागे य
दा भद्रा प्रवेशस्तदाग्निमैकदेशभद्रा योगिनो दिवसस्य तद्गुहाहत्वा दशकस्य भद्रा प्रवेशात् प्रागेव भोजने प्राप्ते सत्यभ
क्तैरेव पूजादेर्न नुष्ठेयत्वाद्भद्रारहितेपि काले तत्पूजादिकं नावर्ह्यते यदा तु भद्राया अने भुक्ते तदा कर्मकालव्याप्तिराम

५५

शाद्रोपेतकाल एव तत्पूजादिकं कर्तव्यम् पक्षद्वये भद्रा युक्तघटिका मुन किंचिद्वक्ष्येत् नावतेव भद्रापवासः पूर्ये
ते ववादिकरणेषु कस्यापि विद्वांस्यशस्त्रिणानुक्तत्वाद्भद्रायां लुप्तस्यातिक्रमे कारणाभावाद्यपि मवनिर्णयप्रकारः
सर्वापि याज्ञानीयः न वनिधि न क्षत्रयोगकरणा नोपवांगोनः पातिता नानिर्णयं कृत्वा तदंतः पातीनां स्त्रीयुक्तो
पयोगी वारः कृतत्रयेष्वत इति शोकनीयं अहारात्परिमितत्वेन वारसंदेहाभावात् अत आह वारेषु दोसयाभा
वाद्गृहीतव्यं यथा स्थितम् तदेवं न क्षत्रयोगकरणानि निर्णीतानि अथ संक्रांति निर्णीयते तत्र संक्रांति
नाम मेघादिद्वादशराशिषु क्रमेण संवतः सूर्यस्य पूर्वस्यादा विउत्तराशौ संक्रमणं तत्र बहो मत्मानादिकं वि
हितं तत्पचसूक्ष्मकाले अनुष्ठानासंभवात्कदानुष्ठानमत आह आसन्ननादाः संक्रांतिः पुरुषाः स्नानादिक
र्भसु तदा हे देवलः संक्रांतिसमयः सूक्ष्मो दुर्ज्ञेयः पिप्रितिक्षणैः तद्योगादप्यध्वं ब्रह्मन्ना द्यः पवित्रता इ
ति एवं व संक्रांतिः पूर्वा त्रिंशत् त्रिंशत् घटिकाः पुरुषा इति सामान्यत उत्तरार्गः तत्रापि सान्निहितानां द्यः

पुण्यतमा इत्यर्थः यायाः सन्निहितानां यः ताला पुण्यतमाः स्मृता इति संबवनात् तत्र विशेषमाह बरेषु कर्क
 रेषु पूर्वो मकरे विंशतिः पराः वर्तमाने तु लामिघेनां सख्यभयोदरा ११ मेघादि द्वादशांशि शुचत्वारिंशिकाणि
 तत्रैकस्मिन्निष्क्रमणवरास्थिरिभावसंज्ञा तथा च मेघकर्कतुलामकराख्यां शुचत्वारिंशराः तेषु मध्यकर्कटे
 पूर्वा विंशतिर्नाशः पुण्याः मकरे विंशतिनां यः पराः पुण्याः तु लामिघयोः शुचत्वारिंशमभ्यासोऽभय
 नः पराः पूर्वाश्च द्वादशानां इत्यर्थः वृषभोदोऽस्थिरि पुण्याः प्राक्पश्चादपि षोडशा वृषसिंहद्वयककुंभेषु स्थिरसं
 ज्ञकेषु संक्रमणेषु प्राक्पश्चादपि षोडशानां यः पुण्या इत्यर्थः मिथुनोदो द्विस्वभावोत्तराः घटिनाटिका मिथु
 नकन्याधनुर्मीनानां द्विस्वभावसंज्ञा घटशीतिमुखसंज्ञा च तत्रोत्तराः घटिनाटिकाः पुण्या इत्यर्थः इंदवाहः सं
 क्रमणविषयमित्याह अहः संक्रमणेषु चानुष्ठानमिघेधनः उक्तो कालो कर्मवर्थाप्योतदृशात् सर्वपश्चिमो राम
 अहरेति तत्र हेतुमाह एवाविति एष सीसाहिकीर्ति तेति मनुवचनात् रात्रिसंक्रमणादिवोत्तात्वा नाथ

अनुष्ठानविधानावेति भावः उक्तो कालो पूर्वपश्चिमोतदृशान्तिषेधानुसारं शब्दव्यवस्थापनीया इत्यर्थः तथा च
 अल्पमयप्रत्यासन्ने दिवा संक्रमणे सति प्रशास्त्रमयुत्तरकालं त्यक्त्वा पूर्वकालसंबन्धाः एवं सूर्योदयात्तरमेव संक्रम
 णो प्रशास्त्रमपि पूर्वकालं त्यक्त्वा उत्तरकालसंबन्धाः अत्रार्थवचनानि वृद्धवशिष्टः अतीतानां गते पुण्ये द्वे उक्तदक्षि
 णायने विंशत्कर्कटेनाशो मकरे विंशतिः स्मृता इति उदगयनमनीते सत्युत्पन्नमवति दक्षिणा यनमनागतं पुण्यं
 विंशतिरित्यनेन विंशत्यां यः पवित्रता इति उत्सर्गस्य मकरे अपवादः वृहस्पतिरपि वर्तमाने तु लामिघेनां सख्यभ
 योदरा इति घटशीतिविषये वृद्धवशिष्टः घटशीत्यामतीतायां घटिरुक्ताश्च नाटिका इति विष्णुपदे स एवाह पु
 ण्यायो विष्णुपद्यो च प्राक्पश्चादपि षोडशेति कन्यायो मिथुने मीने धनुर्यपि रवेर्गतिः घटशीतिमुखे प्रोक्ता य
 डशीतिगुणाफल इति वचनोक्ताः संक्रान्तयः घटशीतिमुखसंज्ञाः वृषद्वयककुंभेषु सिंहवैवयद्वारविः एतदि

१४०२

एतद्विष्णुपदं नाम विष्णुवादधिकं फलमिति वचनेन आज्ञातं विष्णुपदं विष्णुवामितितुल्यमेधयोः संज्ञा वृद्धवशिष्टः
 अहः संक्रमणोपरापमहः कृतं प्रकीर्तितं राज्ञो संक्रमणो भानोर्दिनार्द्धस्नानदानदानयोः तत्र व्यवस्थामाह अ
 र्द्धरात्रादधस्तस्मिन् भ्याङ्गस्योपरिक्रिया १४ अर्द्धसंक्रमणो भानोर्वा र्द्धमुदयात्प्रहरद्वयं पूर्णविदरार्द्धरात्रे तु
 यदा संक्रमेतरविः १५ प्रादुर्दिनद्वयं पुण्यं मुक्तामकरकर्कटौ अर्द्धरात्रादधस्तस्मिन् भ्याङ्गस्योपरिक्रिया
 पूर्णवेत् कर्कटाविति वृद्धवशिष्टवचनात् एवं वसति विष्णुपद्यां धनुर्मीननृयुककन्यासुवेयदा पूर्वाश्रम
 तं राज्ञो भानोः संक्रमणं भवेत् पूर्वाह्ने च वनाद्यस्तपुण्याः प्राक्तामनीभिः अपराह्ने तु पंचेव श्रोते स्मोर्त्तक
 र्माणा इति वचनेन तु अत्यंतप्राज्ञास्त्यपरं दृष्टव्यं एवमयनव्यतिरिक्तेषु रात्रिगतेषु यो निर्णय उक्तस्तं पर्युदसितु एवमः
 मुक्तामकरकर्कटावित्युक्तं तयोस्तु कथमित्याकांक्षायां माह कर्करामकरे रात्रावप्यावादनुष्ठितिः १६ तथा च ५१